

Studia Iovis

misli

THOUGHTS – LETO 32
MAREC 1983

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

Rokopisi ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.

Tel.: 380 6110

+

SLIKA naslovne strani:

Prijazna Planina pod Golico, ki
privablja mnoge s svojo veliko-
nočno obleko narcis.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Cena prvega dela 7.– dol., drugega dela pa 8.50 dol.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac – Škerlj), žepna izdaja, je pošel in čakamo nove dobave.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. – Obsežno delo dr. J. Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.– dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dol.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.– dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimiva najnovejša knjiga izdana v slovenskem zdomstvu. Napisal misijonar Andrej Prebil. – Cena vezani knjigi 13.– dol., broširani pa 10.– dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ – Spisal Franc Btkvič. Cena 6.– dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.– dol.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dol.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.– dol., broširani pa 10.– dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA – Strani 280. Cena vezani knjigi 16.– dol., broširani 13.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. – Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. – Cena 2.– dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

UPAM, da Vas bodo te velikonočne MISLI obiskale že pred prazniki in po svoje pripomogle k lepšemu praznovanju velike noči. Sicer je res: bolje kasno kot nikoli. Vendar sem vesel, če izdajanje lista ne zastaja. Upam, da bom s prihodnjo številko že skoraj na tekočem. Žal je urejevanje in upravljanje mesečnika le eno izmed mojih skrbi in marsikatero drugo delo mora imeti celo prednost. Potrpljenje z obeh strani, pa bomo ostali prijatelji!

Knjiga naročnikov, ki sem jo ob prejemu uredništva dobil od prejšnjega urednika o. Bernarda, je polna in je ob dodajanju novih imen v teku let (1972 – 82) postala nepregledna. Z daj prepisujem imena v novo, ki bo spet za deset let. Z zadovoljstvom pri tem ugotavljam, da smo v teku lanskega leta vpisali šestdeset novih naročnikov, letos pa že tudi trinajst. Seveda jih je nekaj tudi odpadlo (smrt, odhod iz Avstralije, pozaba spremembe naslova ob selitvi ...), a v številu ni primerjave. Le tako naprej! Vsi se potrudimo pri nabiranju novih, da s tem podaljšujemo MISLIM življenje! – Manj vesel sem tistih, ki list prejema, pa se ne zmenijo za naročnino. Še tu jih resno prosim, naj poravnajo svoj dolg!

– Urednik in upravnik

VSEBINA + Velikonočna skrivnost – Nadškof Šuštar – stran 33 + Velika noč – pesem – Silvin Sardenko – stran 34 + Velikonočni spomini – Milka Hartman v Nedelji – stran 35 + Slovenija se ne neha na državnih mejah – Intervju z nadškofom po vrnitvi – stran 36 + Veselo jutro – črtica – Dr. Jože Krivec – stran 39 + Velikonočni pirhi – Milena Merlak – stran 40 + Pred sto leti se je rodil škof Rožman – Po J. A. – stran 41 + Kristus je vstal! – Škof Rožman – stran 42 + Pismo iz Trsta – Tržaški Slovenec v Kat. Glasu – stran 43 + P. Bazilij tipka . . . – stran 44 + Izpod Triglava – stran 46 + Božja beseda – Vstal je! – mr – stran 48 + Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 50 + Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 52 + Naše nabirke – stran 52 + Doživeti vstajenje se pravi . . . – stran 54 + Adelaidski odmevi – P. Janez in P. Ciril – stran 55 + SLS ob jubileju – deklaracija – stran 57 + Z vseh vetrov – stran 58 + Kotiček naših mladih – stran 60 + Križem avstralske Slovenije – stran 61 +

Velikonočna skrivnost

ŠE NAM ZVENE v ušesih tople očetovske besede, ki jih je pri številnih srečanjih govoril avstralskim rojakom ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. Pustimo mu, da nam spregovori tudi v tem velikonočnem uvodniku. Tole so njegove misli, ki naj nam pomagajo lepše razumeti velikonočne praznike:

“Velikonočna skrivnost” pravi Cerkev temu, kar vsako leto obhajamo in doživljamo v velikem tednu in na veliko noč. Zgodovinski dogodki Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja, ki se jih spominjamo, so notranja celota. Tudi v obhajanju velikonočne skrivnosti ne smemo ločevati posameznih delov. Nenehno smo v nevarnosti, da jih trgamo iz celote ter jih jemljemo posamič in le same zase: navdušenje množic na cvetno nedeljo brez velikega petka, slovo pri zadnji večerji brez izdaje in trpljenja, križ in grob brez vstajenja, vstajenje brez križevega pota in smrti na križu. Človeško je to razumljivo; na Kristusovi poslednji poti je namreč toliko nasprotij, da jih težko sprejmemo kot celoto.

Toda prav v tem je velikonočna skrivnost. Po človeško gledano je sicer pot od navdušenja množic v nasprotovanje in sovraštvo, v izdajo in obsodbo na križ – pot v smrt in ne v življenje. Božja moč pa se kaže v tem, da je ravno ta pot križa postala pot v novo življenje. Kristus je s smrtjo na križu premagal smrt in strl njeno moč.

Velikonočna skrivnost kot pot v življenje pa je še veliko globlja. Kristusova smrt in njegovo vstajenje je naše odrešenje, je naša pot v življenje in tudi naša sedanja resničnost. Ko kristjani obhajamo velikonočno skrivnost, se ne spominjamo le zgodovinskih dogodkov. V velikem tednu se ne

NAJ BI VELIKONOČNA
 SKRIVNOST NAPOLNILA
 SRCA DOBROTNIKOV,
 NAROČNIKOV,
 BRALCEV, SODELAVCEV
 IN PRIJATELJEV
 Z RADOSTJO
 IN BOŽJIM MIROM –

TO VAM ŽELI
 UREDNIŠTVO
 IN UPRAVA MISLI,
 VAŠI DUHOVNIKI,
 VAŠE SESTRE
 IN POSINOVLJENI
 MISIJONARJI

VELIKA NOČ

Daleč grem po beli poti:
velikonočnim zvonovom naproti.

Kadar jih srečam, zazvonijo
tisto nebeško melodijo,
da korak obstane
in srce se zgane
v zamaknjenju.

Himno slišim. Čudotvoren glas!
Bratje, greste? Pojdimo skoz vas!

Od zelenih vej
pod zeleni krov

zadehtelo bo po njej.

To je praznik praznikov:
ALELUJA!

Na večer se zlije v lep nasmeh.
Videli ga boste v vseh očeh.

Od pisanih cvetov
do pisanih košar

zablesti skrivnosten žar.

To je praznik praznikov:
ALELUJA!

Noč spočne in nam rodi Pomlad.
Angel pahne kamen z grobnih vrat.

Iz blaženih gomil
do blaženih duhov

dviga se mogočnih kril.

To je praznik praznikov:
ALELUJA!

SILVIN SARDEŃKO

zbiramo le k spominskim slovesnostim. V veri smo prepričani, da je izdani, na smrt obsojeni in križani Kristus vstal od mrtvih in živi. Ne samo na Očetovi desnici, temveč sredi med nami v svoji Cerkvi, v nas samih. Če se mu odpremo v veri, upanju in ljubezni, če ne živimo sebično le sami zase, temveč tudi za druge, kakor je živel on, smo z njim na poti v življenje.

Eden izmed nas je, sredi med nami. V vsem nam je podoben, na isti poti trpljenja in smrti je, naš brat – in vendar hkrati ves drugačen: na poti skozi smrt v življenje, naš Odrešenik in Bog, mi pa njegovi bratje in sestre. To je velikonočna skrivnost! V globokem ponižanju ga vidimo, ko čaka, da bo stopil na križ. In vendar lahko že v tem trenutku zaslutimo, da se človeška resničnost trpljenja in smrti v moči Kristusove osebnosti in njegovega vstajenja spreminja v novo življenje. Na poti življenja smo.

Naj bi nam vsem ta velikonočna misel razsvetljevala življenjsko pot ter prežarjala temo trpljenja in preizkušenj ter v vseh nas poživila zavest, da smo otroci vstajenja!

Velikonočni spomini

PRED LETI, ko so bili za nas, starejše vernike, slabi časi, da smo pobirali tudi drobtinice kruha in za nedelje ni bilo govedine in dobre juhe za družinsko mizo – bi se nam po pravici ne bilo treba postiti, a smo se postili.

Veliki teden je bil za nas čas strogega posta. Ves čas posta nas je spremljal žalostni del rožnega venca in litanije trpljenja Kristusovega.

Veliki četrtek je bil praznik. K maši smo šli v farno cerkev, zvečer pa k postnemu opravilu na podružnici, kjer smo, vaščani, opravili postne molitve. Pred mašo so vaški fantje z ragljami oznanjevali pomen velikega dogodka Kristusovega trpljenja. Trikrat so ragljali okoli cerkve in nato trikrat okrog glavnega oltarja. Večkrat je kakšen fantin sprožil ragljo sredi molitve – no, pa to nas ni motilo.

Na veliki petek smo zgodaj vstali. Spominjam se, da so oče šli na polje molit. Bila je navada, da smo šli tudi drugi tiho kam na samotni kraj, zmolili trpečemu Zveličarju primerno molitev in prošnjo, pokleknili, zemljo poljubili iz spoštovanja, ker je bil v zemljo – tam na Golgoti – zasajen križ s Križanim.

V kuhinji se je pripravljalo za peko šarkljev. Ko so jih vsadili v peč, se je že kadilo iz lonca, kjer se je kuhala gnjat, in v drugem loncu vrele klobase za žegen. To je dišalo, posebno radi lačnih želodcev! Težko smo čakali konca postnih dni.

Popoldne smo barvali pisanke. Misli so nam hodile na križevem potu – tu je pomagalo branje dolgega pasijona iz stoletne knjige evangelijev.

Velika sobota je bil veličasten predokus velikonočnega jutra. Fantiči so hiteli z gobami k farni cerkvi po žegnani ogenj, nato domov in po domeh, da so mamiče vžgale treske in žegnani les presnica v štedilnike. Pazile so, da žerjavica ostane za kuho na veliko noč.

Ko so pri fari in v vseh stolpih zadoneli "odvezani" zvonovi, so dekleta tekla na potok si umivat obraze – kajti med zvonjenjem je tekla žegnana voda in ta je pregnala razne bolezni na koži in obraze tudi pomladila.

Topiči so zagrmeli in grmeli vso veliko soboto. Opoldne je bil po cerkvah ali ob križih blagoslov velikonočnih košar. Košara je bila v hiši shranjena vse leto la za velikonočni žegen. Vanjo so mamice djale kuha-

M. Gaspari: Vstajenje

no šunko, klobase, hren, pisanke, jabolka, na vrh pa šarkelj. Košara je bila visoka po velikosti ali številu družine. Vsa ceremonija se je ohranila do danes. Kot danes je tudi pred sto leti bila okrašena s cvetjem.

Spominjam se, da neka uboga bajtarica ni imela visokega šarkeljna, pa je v košaro pridejala kuhinjsko sito. Po žegnju, ko so kmetice ali deklet hitele iz cerkve (vsaka je hotela biti prva na poti domov), pa se je "prirajmalo" (prigotjilo), da je uboga ženica zadela s košaro v durnik. Košara ji je zletela na tla in sito se porolkalo po cerkvi. Pokazale so se tudi gospodarjve (moževje) spodnje hlače, ki so bile priložene k šarkeljnu. Seveda je o tem dogodku – po ljudsko – v treh farah zvonilo.

Na krstnico so ves dan pokali možnarji. Zvečer smo zažgali kresove, oziroma kupce – bilo jih je po štirinajst do šestnajst – na hribu. Lepo je bilo gledati te goreče kupce po hribih. Ponekod so jih naložili in sežgali v obliki križa.

Na velikonočno jutro smo šli zgodaj na polja in hribe ali čeznje molit veseli del rožnega venca. Po cerkvah je zvonilo velikonočno jutranjico. Topiči so zagrmeli, ljudje pa hiteli k farni cerkvi – k vstajenju. Aleluja, aleluja! so vzklikala srca in pesem vernikov. Vse je bilo praznično oblečeno, posebno ženske rute so morale biti židane.

Doma pa je navadno očka pripravil na velik krož-

nik velikonočno dobroto, ki je bila zdravilna – seveda, če je ni bilo preveč za lačne želodce. Južina je bila posebno dobra, kajti le redkokdaj je juha dišala po govejem rebu ali stegnu, in nudiči so bili iz moke in rumenjakov. Po južini smo dobili lep dar – barvane písanke, s katerimi smo šli na trato rolkat. Prišlo je rolkat in tulčkat sosedstvo in prijateljsko območje;

pa smo tudi zapeli, se pogovarjali, se pogostili in veselili. Vse pa je bilo povezano z verskim občutjem. In to občutje je šlo z nami iz praznika do drugega praznika cerkvenega leta in v lepem spominu ostalo do danes, ko je velika noč bolj praznik užitkov in velikonočne košare kot pa iz vere – a v srcu dobrega vernika to občutje živi še v mogočnem spevu "Aleluje"!

MILKA HARTMAN
v celovski "Nedelji"

Slovenija se ne neha na državnih mejah

Pod gornjim naslovom je verski tednik DRUŽINA (Ljubljana, 6. marca 1983) objavil pogovor z nadškofom DR. ALOJZIJEJEM ŠUŠTARJEM po vrnitvi iz Avstralije. V odgovorih je nanizal nekaj vtisov, ki jih je ponesel iz obiska med nami. V izvlečku jih tukaj objavljamo, saj gotovo zanimajo tudi nas, med katerimi jih je v teku kratkih treh tednov nabral.

Gospod nadškof, v razmeroma kratkem časovnem razdobju ste obiskali Slovence v ZDA in Kanadi, Argentini in sedaj še v Avstraliji. Kaj imajo te slovenske skupnosti na treh celinah skupnega in v čem se razlikujejo?

Zdi se, da je med slovenskimi skupnostmi po svetu res mogoče ugotoviti nekatere stične točke, pa tudi nekatere razlike.

Razlika je najprej v tem, da so v Kanadi in ZDA slovenski naseljenci že nekaj rodov, da živijo v dokaj strnjениh skupinah, da imajo svoja župnijska središča in dokaj dobro gmotno podlago. V Severni Ameriki vsaj v zadnjih desetletjih vse bolj priznavajo različnost kultur in tako se tam lahko tudi Slovenci bolj uvelja-

vijo v svoji posebni kulturi, kolikor se seveda popolnoma ne prilagodijo novi domovini.

Posebnost Argentine je v tem, da je tam sorazmerno veliko slovenskih duhovnikov in izobražencev in da živijo v veliki skupnosti, zlasti še v Buenos Airesu. Imajo tudi izredno bogato kulturno življenje. Poleg tega je Argentina tuje priseljence sprejela odprtih rok in jih tudi danes zelo ceni.

V Avstraliji je položaj drugačen. Nekaj izseljencev je res prišlo pred drugo svetovno vojno, glavni val pa je bil po drugi svetovni vojni. Naši avstralski naseljenci imajo vtis, da je bil to zadnji val, ko so drugi že odšli v Severno oziroma Južno Ameriko. Njihova posebnost je še v tem, da živijo daleč narazen. Pa še avstralski predpisi so strožji kot v drugih državah in tudi družba je do tujcev bolj zaprta. V Avstraliji so tudi

razmeroma pozno dobili organizirano slovensko dušnopastirstvo, kljub temu pa so si v petnajstih letih zgradili tri cerkve ter celo vrsto kulturnih in verskih središč. Tako se mi zdi, da bi bilo negativno ocenjevanje naših avstralskih izseljencev povsem neutemeljeno.

Moram pa reči, da sem pri vseh teh obiskih in potovanjih ugotovil, da je vsem Slovencem po svetu skupna pridnost, delavnost, poštenost in medsebojna povezanost, ki prerašča v pravo prijateljstvo, in pa seveda vernost. V vseh je še vedno živa slovenska zavest. Prizadevno gojijo domačo besedo, folkloro, zlasti narodne noše. Povsod se radi zbirajo okrog verskih središč.

Večkrat smo že skušali ugotoviti morebitno vzročno povezavo med vero in narodnostjo v izseljenstvu. Čeprav tega ne gre jemati brez pridržkov, lahko rečemo, da vera in narodna zavest hodita z roko v roki, mar ne?

Tisti avstralski Slovenci (to velja seveda tudi za druge), ki so že od doma prinesli vero, so dobili v duhovnikih in verskih središčih mogočno podporo tudi po človeški plati, za svoje poklicno delo, družbeni položaj in tudi narodno zavest. Seveda pa ni mogoče istovetiti vere in narodnosti. Priznati je treba, da so verni ljudje, ki so na narod pozabili, in da so narodno zavedni ljudje, ki ne verujejo. Takšno preveč kratkovidno istovetenje ne ustreza niti zgodovinskemu razvoju niti današnji resničnosti.

Kljub temu pa ostaja dejstvo, da je vera, ki jo ljudje sami izpovedujejo, dajala našim rojakom veliko pomoč tudi za ohranitev jezika, narodne zavesti in ne nazadnje tudi pri ohranjanju stikov z matično domovino. Naši duhovniki namreč niso pomagali izseljencem le v verskih zadevah, temveč vsestransko. Mirno lahko rečemo, da so največ storili zanje.

Že za Argentino smo dejali, da je zemljepisno zelo oddaljena od Evrope. Za Avstralijo to velja še bolj. Včasih zemljepisna oddaljenost vpliva tudi na miselne in duhovne razdalje. Kako ste kot Evropejec doživljali avstralsko drugačnost?

Avstralija je drugačna, to je pač vsakomur jasno. Drugačna po zemljepisni legi, drugačna po podnebnju in pokrajini. Drugačna je tudi zaradi pestrosti kultur, narodnosti in ver. Naseljenci so se tukaj veliko teže znašli, kot na primer v Argentini, kjer je en jezik in ena vera. Tudi kar zadeva razlike od matične Slovenije, Avstralija gotovo prednjači. Naši ljudje tam marsikaj pogrešajo. Manjkajo jim cerkve v domačem slovu, manjka jim zvonjenje, ki so ga doma poslušali na vsakem koraku. Manjkajo jim možnosti, da bi se zbra-

li v domačem kraju. Kljub vsemu so se naši ljudje dobro prilagodili. Domotožje pa seveda nikoli ne ugasne.

Omenili ste zaprtost kot eno od značilnosti avstralske družbe. Ali se vam zdi, da bi ta očitek veljal tudi za avstralsko krajevno Cerkev?

Žal, tudi za Cerkev velja. Morebiti še bolj. To so mi potrdili tudi naši duhovniki. Družba se je zaradi različnih vplivov, posebej moralnega pritiska Združenih narodov, nekoliko odprla in čedalje bolj sprejema zamisel kulturne pestrosti. Cerkev pa še vedno ni naredila odločilnega koraka.

Katoliška Cerkev je v Avstraliji v manjšini in tudi v njenem občestvu moramo razločevati stopnje odprtosti. Nekateri priznavajo pripadnikom vsakega naroda, da lahko živijo in se uveljavljajo po svoje, drugi pa bi spet najraje videli, ko bi se kar najhitreje vključili v domačo Cerkev in postali sestavni del župnij in škofij. Naši duhovniki jih sprašujejo, kako bi se odzvali, ko bi recimo Avstralce v Evropi silili, naj se odpovedo svojim posebnostim. Ob tem se navadno zamislijo in počasi dojemajo, da bi to bila res krivica.

Zdi se torej, da se proces asimilacije v Avstraliji ne razlikuje od podobnih procesov na ostalih celinah?

Tako je. Čeprav je narodna zavest še vedno živa, se dogaja, da mladina med seboj govori angleško. Pri narodnostno mešanih zakonih pride do uporabe angleščine še prej. Če mladi rod ne bo več razumel slovenščine, potem bo seveda brez pomena vztrajati pri bogoslužju v slovenskem jeziku. Najbrž bo narodna zavest živela dlje od jezika. Le-ta bo počasi utonil, naši ljudje pa se bodo še dolgo potem zavedali, da so Slovenci. Pa peli bodo še vedno v slovenščini.

Zadnjemu poročilu o vašem odhodu iz Avstralije smo dali naslov "Čez tisoče kilometrov – sklenjene roke". S tem smo hoteli povedati, da je vaš obisk razpel nekakšen duhovni most med Slovenijo in Avstralijo. Pred odhodom ste povedali, kakšni so cilji vašega obiska, kaj boste ponesli s seboj v Avstralijo. Sedaj pa bi vas radi vprašali, kaj ste od tam prinesli sebi in nam? Če hočemo namreč vzpostaviti dialog, moramo hkrati dajati in sprejemati.

V Avstralijo sem hotel ponesti zagotovilo matične Cerkve in naroda, da imamo avstralske Slovence še vedno za živ sestavni del našega narodnega telesa in Cerkve, da se zanje zanimamo, da jih imamo radi, da spremljamo njihovo delo, da zanje molimo. Hotel sem jih v tem potrditi z živo besedo, z osebnim srečanjem.

Seveda bi potreboval neprimerno več časa, ko bi se hotel z vsakim osebno pogovoriti, tako pa sem največkrat stal na eni strani sam, na drugi strani pa so bile stotine rojakov. Toda vedeti moramo, da to niso bila običajna družabna srečanja, temveč bogoslužje, ki smo ga v resnici nadvse globoko doživljali. Čutil sem, da sem jim nekaj dal, da so mojo besedo sprejemali odprtih src. Prav otipljivo sem občutil njihovo veselje, sproščenost, rekel bi celo srečo, da smo se našli, da sem jim iz domovine nekaj prinesel.

Seveda sem tudi sprejemal. Na prvem mestu je bila potrjena zavest, da se Slovenija ne neha z državnimi mejami, temveč smo jo razširili malone na ves svet. Doživel sem veselje, da se naši ljudje dobro držijo, da so s svojim delom in svojo kulturo prispevali tudi h

gospodarskemu in kulturnemu razvoju dežel, ki so postale njihova nova domovina. S seboj domov sem prinesel izredno obogatitev, saj se mi misli neprestano vračajo k avstralskim srečanjem. Mnogi so mi naročili pozdrave za domače, mi dajali naslove, pripovedovali o rojstnih krajih. Iskreno si želim, da bi se vezi med nami še krepile.

Kadar bodo prihajali naši rojaki domov na obisk, jih sprejmimo z odprtim srcem. Omogočimo jim, da se bodo zares počutili doma. S takšnih obiskov naj bi odnesli kar največ življenjskega prepričanja in moči, kar jih bo bogatilo še dolgo po odhodu. Vse moramo storiti, da bi njihovo življenje ostalo bogato in močno in da se ne bi nikdar spremenilo v golo životarjenje.

Sydneysko letališče, 29. jan. 1983: Takole je avstralska Slovenija pričakala ljubljanskega nadškofa

SLOVENC iz daljne Avstralije smo v teh dnevih sreče in veselja z Vami. Med nami je Vaš sin, za nas najdražji predstavnik slovenskega naroda. V povezanosti s tega srečanja radosti in molitve Vam pošiljamo priskrben pozdrave!

Tako se je glasila vsebina telegrama, ki ga je ob obisku ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolitana dr. Alojzija Šuštarja poslala avstralska Slovenija ostareli nadškofovi mami na Dolenjsko.

Veselo jutro

"BI-I-IM, ba-a-am, bim, bam, bom, bi-i-im, ba-a-am," je v daljavi donelo iz cerkvenega stolpa v slovesno jutro Gospodovega vstajenja. Nekje so streli iz možnarjev pretrgali mir.

Vnukova hiša med goricami se je prebudila.

"Dobro jutro in blagoslovljene praznike, mama! Blagoslovljeno Veliko noč, očka!" so drug za drugim hiteli otroci z voščili.

"Hvala! Hvala, otroci! Tudi vam vsem skupaj blagoslovljeno Veliko noč!" sta hitela odgovarjati oče in mati.

Kmalu nato je mama povabila vso družinico k velikonočnemu zajtrku. Miza je bila že pripravljena. V sredi vaza, v njej so stale butarice in oljkova vejica še od cvetne nedelje. V pobarvani šibnati košarici živopisani pirhi, na lesenem krožniku šunka in hrenove korenine. Iz sredine belega prta se je smejala potica. Za vsakega je čakala bela skodelica za dišečo kavo in ob njej majčken šopek pomladanskega cvetja: dišeče vijolice, rumene trobentice in vejica žametnih mačic.

Bogatost je vabila na mizi, med njo je cingljala pomlad in vesela mladost otrok, prebujenih v zgodnjem jutru.

Zbrali so se vsi ob mizi. Iz vrča je zadehtela slast vroče sladke kave, drugače kot druge dni.

Oče jih je povabil: "Molimo v čast Kristusovemu vstajenju! Oče naš..."

Tedaj se je zganilo v kotu nad mizo in On je neslišno razlil blagoslov iz svojih svetih rok nad zbrano družino. Blagoslov velikonočnega jutra!

Nato so posedli zapovrstjo in čakali. Mama jim je začela deliti dobrote. Ko je končala svoje skoraj obredno delo, je najstarejša hčerka neopazno vstala in primaknila na mizo še en krožnik. Z očmi je dala znamenje ostalim trem, češ, saj se razumemo, kaj to pomeni, kajne?

Na tisti prazni krožnik je romal kar po vrsti in brez besed del dobrot: sestrici sta položili šunko s hrenom, bratec se je odrekel pirhu, največja kosu potice.

"Otroci, kaj pa naj to pomeni?" jih je prekinila mama.

Spogledali so se, se okorajžili ter ji povedali, da bo to prostovoljni dar za ubogo mamico Slejkovo.

Ah, mamica Slejkova! Ob robu goric, kjer se je pobožje pokrilo z gozdovi, je ždela nizka kočica te ženice. Sama je živela v njej. Že pred leti je pokopala

moža, nihče pa ni nikdar govoril o otrokih, ki bi jih bila imela, kajti sem sta prišla od onkraj Drave.

Ženica je bila Vnukovim otrokom sama dobrotu in ljubezen. Dan na dan so zahajali k njej, kot bi bili tam doma. Pred kočico pod kapom je imela klop. Tam je rada posedala in oni so se drenjali okrog nje in radi poslušali njeno pripovedovanje. Koliko lepega iz svojega življenja jim je vedela povedati! S kako lepimi besedami je znala slikati nepoznane ljudi, veliki svet in življenje v njem! In kako rada je imela te otroke, ki jim je razdajala del svojega srca. Iz njenih dobrih majhnih oči je sijala ljubezen in vedno jih je božala in vzdihovala: "Jah, jah, otročiči moji zlati!"

Tiste dni pred Veliko nočjo je ženička zbolela. Klop pod kapom je ostala prazna, niti prvo toplo pomladno sonce je ni zabilo čez prag. Tožila je svojim obiskovalcem: "Jah, jah, otročiči moji zlati! Kako bom nesla k žegnu, ko sem pa tako brez moči? Še kruha si ne bom mogla speči. Vsa sem polomljena: roke, noge, vsaka koščica posebej. Jah, jah, otročiči, kaj bo z mano!"

Ko so otroci neko popoldne odhajali od bolnice, so na pol poti posedli ob grmovju, kjer so prve trobentice vabile iz rumenih kupčkov. Menili so se, kako naj bi mamici Slejkovi pomagali, da bi tudi ona imela lepe praznike, najbolj pa, kako bi ji priskrbeli dobrote žegna. Zedinili so se tedaj, da ji bo vsak od svojega nekaj odstopil.

"Jaz ji bom dal pirhek!" se je odločil bratec prvi. "Jaz ji bom primaknila šunko!" je dodala sestrica.

"Jaz ji rada prepustim hren in šunko!" se je odločila druga sestra.

"Moja potica bo zanjo, ki nam toliko dobrote izkazuje!" je ponudila še najstarejša.

Veselo in toplo je mama objela z očmi svoje otroke, ko je zvedela, za kak dober namen so se sami in prostovoljno odločili.

"Pa nikar ne mislite, otroci moji, da sem jaz na Slejkovo mamico pozabila! V tisti košarici, ki si jo nesla k blagoslovu ti," se je obrnila do manjše hčerke, "v tisti košarici je žegen za Slejkovo mamico."

"Kaj mislite," je dostavil še očka, "da ste se samo

vi spomnili nanjo? Poglejte, kaj sem ji pa jaz prihranil!" In postavil je steklenico rujnega haložana na mizo. "Da vam bo še bolj odprla svoje srce . . ."

Pohiteli so z zajtrkom, nato pa se odpravili z žegnomo v kočico k Slejkovi.

"Jah, jah, otročiči moji zlati, pa me res niste pozabili! Kako bi me bolelo, če bi nobenega ne bilo k meni!"

Solznih oči jih je božala in ljubkovala. "Jah, jah, v cerkev ne bom mogla, predaleč je za mene," je tožila.

Njen pogled je otožno obje pobočje goric, v katerih je zgodnja pomlad poganjala v trsje kipeče sokove novega življenja. Za kočo je v vrhu cveteče češnje ošabni škorec zapel pozdrav po vrnitvi iz južnih krajev.

"In nobene velikonočne pesmi ne bom letos slišala. Jah, jah!"

"Hočete, mamica, da vam mi katero zapojemo?" so se obiskovalci prijazno ponudili.

"O, le dajte! Še jaz bom pomagala!" se je brž vsa navdušila.

Iz otroških grl se je oglasilo svečano: "Zveličar naš je vstal iz groba . . ." Ona pa je zraven pripevala kakor v cerkvi, kadar so pevci na koru dvignili glasove.

"Oh, saj je še lepše kot v cerkvi!" je pohvalila male pevce in dodala, da lepše velikonočne nedelje še ni doživela.

Tudi otroci so bili srečni. Srečni, ker je bil Gospodov véliki praznik. Veseli pa tudi, da so osrečili mamičo Slejkovo.

Polni radosti so se odpravili k véliki maši.

Velikonočni pirhi

Za Veliko noč si bomo podarili veliko pirhov.

V pirhih, pod pisano pobarvanimi lupinami je skrito upanje, kal novega življenja.

Rdeči pirhi so kaplje Jezusove krvi, so simbol trpljenja, simbol križeve poti, ki jo je prehodil Odrešenik pred dnem vstajenja.

Za Veliko noč si bomo podarili veliko pirhov, zvrhan pehar že čaka na praznični mizi. To so pirhi hvaležnosti, ljubezni in dobrih želja, pirhi s srčastimi ornamentami in veselo Alelujo, pirhi toplih besed za vse ljudi na zemlji, pirhi miru za vse narode na modrem planetu, pirhi čiste vode za vse reke, jezera in morja, pirhi čistega zraka in sončnega prostora, pirhi za vse preganjane in izumirajoče vrste.

Veliko pirhov si bomo podarili za Veliko noč, na dan zmage nad smrtjo, na dan vstajenja. Jezus nam vsem podarja veseli pirh Odrešenja.

MILENA MERLAK

KRIŽA
TEŽA
IN
PLAČILO
(Njegovo
škofovsko
gesto)

* 9. MARCA 1883,
vas Dolinčica,
župnija Šmihel
v Podjurski dolini
na Koroškem

MALO je med Slovenci mož, o katerih bi toliko govorili in pisali, kot o škofu DR. GREGORIJU ROŽMANU. Veliko lepega je prišlo iz ust in izšlo v tisku o njem prav od dne, ko je prevzel vodstvo ljubljanske škofije. Veliko pa tudi laži in klevet ter spačenih polresnic, ki jih je narekovalo sovraštvo in maščevanjazelnost. Ena in druga plat je vedela zakaj. Njegova oseba je bila nam izraz in simbol volje naroda, ki je hotel ostati zvest Cerkvi in njenemu nauku. Onim drugim pa je budila vest, ki so jo hoteli zadušiti prav s tem, da so in še mažejo škofov spomin. Pa vendar ta spomin še in še vedno bolj sveti.

Ko je pred nekaj leti izšlo v Celovcu dr. Kolaričevovo delo, ki v treh debelih knjigah podrobno opisuje življenje rajnega škofa, so se v Ljubljani naravnost razbohotili s članki, protesti in napadi, polnimi sumničenj in grobih laži. Z vsemi sredstvi naj bi onemogočili vtis, ki ga je omenjeno delo vzbudilo. Saj je jasno pokazalo, v čem je bil škofov "zločin nad narodom": samo v tem, da je takoj ob začetku stalinistične revolucije na Slovenskem spoznal njeno resnično bistvo in je kot nadpastir njen teror jasno in odločno obsodil.

Priznati moramo, da je skoraj štiridesetletna sovražna gonja proti rajnemu škofu Rožmanu rodila svoje uspehe. Rožmanova slika je v mladem rodu potvorbena in skažena. Celu med mladim klerom je mo-

goče zaslediti take, ki nimajo prave podobe o tem, kakšen bodi katoliški škof, kadar mora učiti in voditi svoje vernike. A kako bi ne sumničili, ali je bilo Rožmanovo delovanje med vojno pravilno ali ne, ko pa je tudi njih slika vse medvojne dobe potvorbena ter ves razvoj dogodkov pristransko podan? Lahko je danes nepremišljeno obsojati — med okupacijo in revolucijo biti na odgovornem položaju, gledati svoj narod krvaveti pod okupatorjevo peto in v žaru bratomorne revolucije ter neustrašeno voditi zbežano verno ljudstvo po pravi poti — ni bila lahka stvar. V iskrenih molitvah dolgih nočnih ur je škof Rožman iskal božjega razsvetljenja in vselej ravnal po vesti.

Pred sto leti se je rodil škof Rožman

Za nas, ki lahko svobodno povemo ali zapišemo svoje mnenje o našem velikem škofu trpinu, velja tudi naloga, da branimo njegovo čas in dobro ime. Ni naš namen pozivati k opičjemu posnemanju slavospevov, s katerimi rdeči režim časti svoje heroje in "gradi lepšo bodočnost" — naš namen je braniti resnico. To pa danes ni lahko. Saj imamo opravka z lažjo in sovraštvom.

Braniti resnico pomeni dajati našemu rajnemu škofu Rožmanu mesto, ki mu v naši zgodovini pripada in ki mu bo dala ob svojem času zadoščanje. Božji mlini meljejo počasi pa gotovo — poslužujejo pa se nas, da izvrše svoj posel.

Vselej zavračajmo neosnovane očitke in govorimo s spoštovanjem o dr. Rožmanu kot katoliškem škofu! Skrbno, naravnost tankovestno je pazil, da bi v čem ne pogršel v svoji odgovorni nadpastirski službi. Vemo, da je včasih naletel na nerazumevanje in je zaradi tega veliko trpel, a molčal. Ne najdemo pa v vsej njegovi bogoslovni in dušnopastirski praksi niti enega primera, ko bi ravnal nepokorno ali se v svoji škofovski službi izvijal odlokom vodstva Cerkve.

Dr. Rožman je bil z vsem srcem Slovenec: bil je sin Koroške, te zibelke slovenstva, ki je plačevala najtežji račun potujčevalcu, saj je ta hotel izbrisati slovenstvo s površja zemlje. Če je škof moral med vojno stopiti pred italijanskega ali nemškega oblastnika, je to storil le v obrambo pravic svojega preizkušanelega ljudstva. Kako podla je psovka narodnega izdajalca temu velikemu sinu našega naroda!

Dr. Rožman je — čisto jasno — odklanjal komunizem. Ne kot politik ali kot gospodarstvenik, kar ni-

koli ni bil, ampak kot nadpastir, kot zvest razlagalec Cerkevne nauka o brezbožnem komunizmu. Zato je o tem govoril jasno: na prižnici, v svojih pastirskih pismih, v pogovorih s svojimi verniki. Kot nadpastir je čutil dolžnost in pravico, da svojo zbegano čredo svari in opominja. Kdor ga ni poslušal, je krenil na krivo pot. Morda jo je kasneje spoznal, a bilo je prepozno...

Škof Rožman je bil mučenec. Vemo, da mučeništvo ni le v prelivanju krvi, ampak v sleherni obliki nasilja in krivice, ki hoče uničiti svojo žrtev. Po svojem značaju ni lahko prenašal obrekovanja in laži, sumničenja in psovavanja ter izraze sovraštva, s katerimi so ga hoteli nasprotniki vsaj moralno uničiti, ko ga fizično niso mogli, ali morda niso upali. A vendar

je znal potrpeti in molčati, kadar je šlo za lastno čast. Z zlatimi črkami bo enkrat napisano o škofu Rožmanu, da je odgovarjal organiziranemu zlu v poznem junaštvu z molkom in odpuščanjem. To pa je herojstvo v pravem pomenu besede – kot tak nam bo vselej v spomin in zgled.

Ko ta mesec obhajamo stoletnico njegovega rojstva, zahvalimo Boga, da nam je poslal tega velikega sina Koroške, ki nas je vodil v najtežji dobi naše narodne zgodovine. Hvaležni smo mu za zgled molilca, ki je znal blagoslavlјati na kletve in grožnje. Šel je skozi svoj veliki petek v povečanje svoje velike nedelje vstajenja. Prav kakor Kristus, kateremu je tako zvesto služil.

Po J. A.

KRISTUS JE VSTAL, ALELUJA!

Tako se leto za letom glasi velikonočno oznanilo. In to mora najti odmev v naših dušah.

Kristus je zmagal! V njegovo človeško naravo, v dušo in telo, se je razlila brezkončna blaženost, srečna zavest dokončne zmage.

Jezusova zmaga je tudi tvoja zmaga. Jezus je tudi naše sovražnike premagal, nas pa pritegnil v svoje zmagoslavje.

Njegova zmaga bo resnično tudi naša zmaga, če mu pustimo, da On v nas zmaguje, da v našem umu, v naši volji, v našem srcu vlada On, ne naše slabosti, naša sebičnost, naše grešne želje.

Jezus bo v nas zmagal – le ne ovirajmo ga, ko nas vodi po isti poti, po kateri je sam prišel do zmage. Križev pot vodi do vstajenja.

To radostno upanje naj nas stalno spremlja in **LUČ VELIKONOČNEGA JUTRA NAJ V NAS NIKDAR NE UGASNE!**

Škof GREGORIJ ROŽMAN

Pismo iz Trsta

"Tržaški Slovenec" je podpisal ta članek v goriškem "Katoliškem glasu". Zanimiv je za vse, ki se zanimamo za zamejsko Slovenijo, za rojake iz Trsta in okolice med nami pa seveda še najbolj.

KAKOR na Trbižu, v Čedadu in Gorici, tako je tudi v Trstu zavladovalo pravo mrtvilo, odkar so v Beogradu sprejeli drastične omejitvene ukrepe glede potovanja jugoslovanskih državljanov v tujino. Na desetine trgovin, posebej namenjenih jugoslovanskim kupcem, žalostno sameva in njihovi gospodarji samo še obujajo spomine na čase, ko je po tržaških ulicah mrgolelo na tisoče ljudi iz vseh krajev sosednje republike in puščalo v našem mestu težke milijarde.

Živo se še vsi spominjamo prizorov, ko so se vsi ti "turisti" gnetli po tržaških trgovinah in kupovali vse mogoče stvari od najbolj potrebnih in poceni do najdražjih in nekvalitetnih. Za vse te usluge pa čestokrat niso bili deležni niti običajne trgovske vljudnosti in korektnosti, kaj šele iskrene hvaležnosti za njihov obisk.

Takšne ugotovitve se same od sebe ponujajo v razmišljanje, kako se lahko stvari čez noč temeljito spremenijo. Kot Slovenci smo na nakupovalno mrzlico bližnjih in daljnih sorojakov iz Jugoslavije vedno gledali nekam zaskrbljeni iz raznih vidikov, vendar smo bili neprepričljivi in nemočni, ker da gre pač za posledico odprte meje in je treba takšno stanje vzeti na znanje.

Odprta meja je res veliko pomenila zlasti za Slovence v zamejstvu, ker smo lahko gojili vsestranske vezi s sorojaki v matični domovini, zlasti še na kulturnem in športnem področju, in je medsebojno pretakanje oseb in blaga pomagalo tudi v omejevanju asimilacije. Zato še vedno upamo, da se bo v najkrajšem času obnovil in sprostil maloobmejni promet, da ne bomo spet tako osamljeni kot pred desetletji.

RAZLASTITVE IN POLITIKA

Drugi tak širši problem, ki še vedno ne samo zaskrblja, temveč ogroža temelje slovenske narodnostne skupnosti, pomenijo obsežne razlastitve za tako imenovane hitre in manj hitre ceste, ljudske gradnje v predmestjih in druge podobne načrte. V zadnjih mesecih se je slovenska javnost močno osvestila ob upravičenih zahtevah za pravične individualne in socialne odškodnine za posredno in neposredno škodo, ki jo bodo utrpeli tako posamezniki kot celotna narodna skupnost z avtorizirano izgube zemlje in z njo povezanega premoženja. Bala je pripravljena podpreti tudi odločne obrambne akcije, katerih pa tisk nič več ne ome-

nja. Obširno pa poroča o raznih srečanjih na raznih sedežih in ravneh, o nekkih načelnih dogovorih, zagotovilih, ugodnih predvidevanjih, kar upravičeno ali neupravičeno ustvarja vtis, da je že vse dogovorjeno (kako?) in da gre našim nasprotnikom le za taktiko zavlačevanja in postopnega utrivanja odpornosti nepremišljenim načrtom, ki živo režejo v naše etnično ozemlje. Če so se kmetje v Furlaniji znali odločno braniti pred podobnimi posegi pri njih, zakaj ne bi tudi naši lastniki in razlaščenca segli po odločnejših zakonitih sredstvih v obrambo svojih pravic in koristi, ki so končno koristi celotne naše manjšine?

NA POLITIČNEM PODROČJU

Tudi na strogo upravno-političnem področju vlada v Trstu in na Tržaškem sploh vedno večja zmeda in negotovost. Odnosi med političnimi silami so neurejeni in zagrenjeni. Namesto iskanja skupnih točk in ustreznih rešitev se nadaljuje politika medsebojnih izključevanj, medtem ko krajevno gospodarstvo vedno bolj propada, da ne omenjamo že itak težkih posledic praktičnega zaprtja meje. Ali bo mesto kot takšno pripoznalo, da mu je potrebno zaledje, pa četudi pripada drugim državam?

Na političnem področju manjšine beležimo živahno dejavnost celic in sekcij Slovenske skupnosti v pripravi na bližnji pokrajinski kongres. Že is tega vidika sklepamo, da se je politično delovanje razširilo tudi na teren, in dokazuje, da je vedno bolj povezano s stvarnimi problemi naših ljudi. Tu moramo povedati, da naši ljudje na terenu gledajo zelo stvarno na politično dogajanje pri nas v zadnjih letih in mesecih, zato nikogar ne vprašujejo, kakšne oči ima, temveč ali je res pripravljen pomagati pri reševanju njihovih vsakdanjih, a zanje važnih konkretnih problemov.

Zato smo prepričani, da je v politiki potrebno imeti zdrav čut za stvarnost, v kateri določena družbena skupnost živi. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da stvarnost prehiti politike, ki jim potem ne preostane drugega kot rešiti, kar se rešiti da. Na žalost vsa povojna politika dejavnikov slovenske manjšine odraža po eni strani neke maksimalistične zahteve, po drugi pa popravljane usodnih napak in zamujenih priložnosti. Dokaz je naša globalna zaščita, ki je ni in noče biti. Zato bodimo . . . realisti pri tem vprašanju in pri drugih.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanske Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED.

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (27.marca) — Maša ob osmih v cerkvi, ob desetih pa v lepem vremenu pri votlini na prostem. Pred mašo blagoslov butaric, oljk in zelenja. Blagoslovljene oljčne vejice bomo razdeljevali, za otroke pa po možnosti le napravite butarice. Nekaj jih bodo imele pred mašo naprodaj članice Društva sv. Eme.

Veliki četrtek (31. marca) — Obhajanje spomina zadnje večerje in ustanovitve presvete Eucharistije z večerno mašo ob pol osmih. Pred in po bogoslužju prilika za velikonočno spoved.

Veliki petek (1. aprila) — Dan spomina Jezusove odrešilne smrti na križu. Ob enajstih dopoldne bo pobožnost križevega pota na dvorišču pred votlino (v slučaju dežja v cerkvi). Prilika za spoved.

Ob treh popoldne obredi velikega petka: molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurski votlini. Prilika za spoved.

Velika sobota (2. aprila) — Prilika za spoved je ves dan, samo pokličite patra iz Baragovega doma. Pomenljive obrede velikonočne vigilije bomo pričeli ob osmih zvečer, v lepem vremenu na prostem pri votlini. Blagoslov ognja, velikonočne sveče, vode . . .

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Branje beril. Obnovitev krstne obljube, ali pa bomo morda prisostvovali krstu. Maša velikočasne vigilije, po njej domači običaj VSTAJENJA s procesijo, ki jo bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim. Nato bo blagoslov velikonočnih jedil. Kdor želi odnesti domov novoblagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko.

Velika noč (nedelja 3. aprila) — Maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem) in ob petih popoldne. Pred vsemi mašami spovedovanje, po mašah pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (4. aprila) — Ta dan je nedeljski spored maš: ob osmih in ob desetih. Pred vsako mašo je še prilika za velikonočno spoved.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, East Keilor, Avondale Hts. . .) ima priliko za velikonočno spoved na sredo velikega tedna (30. marca) od osmih zvečer dalje. Cerkev Srca Jezusovega, St. Albans.

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, Footscray . .) bo imela slovensko spovedovanje na sredo velikega tedna (30. marca) od 5:30 do 7 ure zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, Clayton, Bentleigh in East Bentleigh, Dandenong . .): Slovensko spovedovanje bo na torek velikega tedna (29. marca) od 7 – 8 zvečer. Cerkev sv. Jožefa, Springvale.

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko velikonočno spoved boste imeli na veliki petek (1. aprila) ob sedmih. Cerkev svete Družine, Bellpark.

MORWELL in okolica: Rojaki Gippslanda bodo imeli slovensko spovedovanje v ponedeljek velikega tedna (28. marca) ob sedmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Morwell.

WODONGA — ALBURY in okolica: Velikonočna spoved bo na cvetno nedeljo (27. marca) ob petih popoldan. Sledila bo naša redna slovenska maša. Cerkev Srca Jezusovega, Wodonga.

TASMANIJO bom obiskal v povelikonočni dobi ali pa za začetek maja. Za datum se bomo še pogovorili.

Ne pozabite: slovenska radijska ura na 3EA bo na velikonočni ponedeljek (4. aprila) zjutraj ob sedmih VELIKONOČNA. Oddajo bo pripravilo versko središče v Kew ter obiskalo vaše domove s prelepimi velikonočnimi pesmimi. Saj bomo dobrodošli, kajne?

+ Dne 10. januarja je Bog rešil v Morwellu dolgoletnega trpljenja Kruščevo mamo, kakor smo rekli pokojni ANI KRUŠEC r. Žagar. Umrta je v domu za nepokretne ostarele, saj jo je že pred šestimi leti zadela možganska kap. Pokojnica je bila rojena 4. marca 1908 pri Žagarju v Novi lipi, poročila pa se je v cerkvi sv. Križa v Vinici z Jožefom Kruščem. Vdova je postala leta 1956. Imela sta enajst otrok, od katerih je še osem živih. Trije so v Avstraliji, kamor je pokojnica dospela v maju 1965. Razen nekaj prvih mesecev in seveda zadnja leta nepokretnosti, ko je potrebovala posebno in stalno bolniško pomoč, je živela pri sinu Jožefu v Morwellu. Z njegovo družino se je redno udeleževala slovenske maše in tudi rada prejemale zakramente. Pogrebna maša je bila 12. januarja v cerkvi sv. Vincencija, nato je sledil pogreb na pokopališče v Yalournu.

Iz slovenske cerkve v Kew je bila 20. januarja po maši zadušnici pokopana na keilorsko pokopališče JULIŠKA SNEIDER. Umrta je za rakom v Bethleem bolnišnici, stara 44 let. Doma je bila v Vojvodini, z možem Štefanom – bivšim fantom Baragovega doma – pa je živela v Thornbury.

V Wodongi je 22. januarja končala svojo zemsko pot ELIZABETA PERKO r. Šnedec. Rojena je bila 18. decembra 1907 v Zgornji Ročici, župnija Sv. Ana v Slovenskih goricah. Poročila se je leta 1935 pri Sv. Ani. V juliju lanskega leta sta z možem prišla k svoji hčerki Elizabeti por. Geist, ki živi blizu Wodonge. Tako se je veselila, da bo pozdravila ljubljanskega nadškofa, pa tega ni dočakala: 25. januarja je dobila grob na pokopališču v Wodongi.

V soboto 19. februarja kasno zvečer je nenadoma umrl na svojem prijetnem domu v Greensborough JOŽEF PEKOLJ: odpovedalo mu je srce. Do zadnjega je delal kot poznani in priznani tesar in komaj pred nekaj dnevi se je še menil z ljubljanskim nadškofom, ker sta si družini dobro poznani. Rojen je bil 8. aprila 1925 v Vapči vasi na Dolenjskem. Kot povojni begunec je že leta 1949 med prvimi prišel v Avstralijo in se leta 1955 v Reservoirju poročil z Anico Vrh iz Šembij pri Ilirski Bistrici. Zdaj ji zapušča tri odrasle sinove. S pogrebom smo čakali, da se je mogel sin Anton vrniti iz Evrope. Res lepo število znancev in prijateljev se je zbralo v naši cerkvi tako k molitvi rožnega venca ob krsti na sredo zvečer, kakor k pogrebni maši naslednjega dne. Pokojnikovi zemski ostanki bodo čakali vstajenja na keilorskem pokopališču. Poleg družine zapušča Jožef še eno sestro doma, eno pa tukaj (Terezijo por. Smolič). – Iskrena zahvala vsem, ki so v spomin pokojnika namesto rož na grob darovali v Sklač našega bodočega doma počitka (skupna vsota je \$320.-).

Naj naši rajni počivajo v miru božjem, vsem sorodnikom pa sočutna beseda sožalja v trdnem upanju, da se spet srečamo poslednji dan.

+ Krste in poroke bomo prihranili za prihodnjo številko, ki bo izšla kmalu po veliki noči. Upajmo, da ne bo pokojnih spet cela vrsta . . .

+ Pouk za prejem prvega obhajila smo že pričeli. Bo vsako soboto ob eni uri v razredu Slomškove šole. Enajst otrok se je prijavilo in zadnji čas je, če se želi še kdo pridružiti, ker kasnejših prijav ne bomo upoštevali. Starše kandidatov za prvo sveto obhajilo tudi naprošam, da bodo otroke redno pošiljali k verouku, pa hodili z njimi tudi redno k nedeljski maši.

+ Za pripravo za birmo je letos samo en kandidat. Če ne bo v kratkem več prijav, z razredom ne bomo začeli.

Krasen dan je bil, ko je nadškof Šuštar maševal in pridigal pri naši lurški votlini

STO LET je minilo, odkar so prišli v Radence na zdravljenje prvi bolniki. V teku stoletja so postali Radenci svetovnoznano zdravilišče za zdravljenje bolezni srca in ožilja, vnetij urinskih poti in ledvičnih kamnov, motenj v prebavi in nevrovegetativnih motenj. Danes je to res moderna zdravstveno-rehabilitacijska ustanova in turistično središče, ki privablja goste od blizu in daleč.

V REVIJI "PROBLEMI" (posebna številka Etnologija) neka Tamara Ditrich v svojem članku takole opiše današnjo dolensko vas oz. njeno življenje: ". . . Številne žrtve na obeh straneh, medsebojna obračunavanja, ovadbe, vse je moralo vtisniti svoj pečat celotni vasi in se mora odražati vsaj pri starejši generaciji, s tem pa indirektno tudi pri mlajši. Od tod izvira odpor, da bi govorili o vojni, o zgodovini, odtod izvira morda tudi velika pasivnost, ki lahko kaže tih odpor, občutljivost in prizadetost starejših ljudi, skratka 'teško' vzdušje, kjer ne pride do odprtega dialoga. Omenila bi tudi zelo razširjen alkoholizem in precej visok odstotek samomorov. . ."

DVA VAŽNA JUBILEJA v enem slavi letos zamejska Koroška: 75-letnico ustanovitve Slovenske krščanske socialne zveze (SKSZ), ustanovljene leta 1908, in pa 30-letnico Krščanske kulturne zveze (KKZ), ki je nastala leta 1953 iz pripadnikov prve, ko je ta v novih razmerah krenila na stranpot.

Kakor je Mohorjeva družba naučila Slovence brati, tako je SKSZ naučila Slovence ustanavljati izobraževalna društva, knjižnice, dramske skupine, pevske zbornice, godbe, tečaje za gospodarje in gospodinje in podobno. Takratno geslo dr. Krekovega narodno-socialnega dela je bilo: **Z Bogom za Narod!**

Po nesrečnem plebiscitu je bilo delo zelo otežkočeno, pred petdesetimi leti se je ob razpustu avstrijskih strank preimenovalo v Slovensko prosvetno zvezo (SPZ), vse pa je uničila priključitev Avstrije Hitlerjevi Nemčiji. Ko je po vojni hotela Zveza zaživeti na svojih starih krščanskih načelih, jo je pa koroški odbor OF z organizirano premetenostjo dobil v roke ter s tem uničil enotnost koroških Slovencev. Glasovanje v zvezi z nemškimi komunisti je oslabilo slovensko narodno odpornost in ji pri volitvah vzelo tri poslanska mesta. Ocena tistih povojnih koroških let se glasi: **Še nikdar se niso slovenske narodne koristi tako izkoristčale za partijsko propagando kot tista leta na Koroškem!** Najboljši delavci krščansko-socialnega gibanja so bili ožigosani za izdajalce (pa kaj ni to povsod, kjer komunizem skuša dobiti v roke vso oblast?). Tako je leta 1953 nastala Krščanska kulturna zveza (KKZ), ki je združila vse tiste, ki se niso skladali z novo orientacijo ideološke miselnosti SKSZ. V tridesetih letih obstoja si je KKZ z delom odprla dostop v enotni kulturni prostor in je danes enakopravna zveza drugim. Nasprotniki jo sicer imenujejo "enotnosti škodljivi stvar", a to je sleherna organizacija, ki se ne podredi režimskemu pritisku. Ne le v matični deželi, ampak celo v zamejstvu – in zdomstvu . . .

LAŠKA KULTURNA SKUPNOST je lani končno odkupila staro stanovanjsko hišo v Senožetih nad Rimskimi Toplicami, kjer je preživel mladostna leta pesnik Anton Askerc. Po načrtih zavoda za spomeniško varstvo bodo hišo, ki je dokaj redek tip gručaste kmetije, prenovili in v njej uredili pesnikov muzej. Nekaj je že v zbirki v pesnikovi spominski sobi, ostalo bodo prenesli iz drugih muzejev po Sloveniji.

O RIBNIČANIH smo že marsikatero rekli in vse je bilo njim v čast ter ponos. Pa morda še ne veste, da jim je sam cesar Friderik prvi dovolil prosto prodajati svoje lesne izdelke po vsem cesarstvu. S tem je dal Ribnici dovoljenje za razvoj domače obrti in za znamenito ribniško krošnjarjenje, ki se je raztezalo dolge čase preko slovenskih meja. In zanimivo je tudi dejstvo, da je cesar izdal Ribničanom to slavno dovoljenje ravno v istem letu, v katerem je Kristof Kolumb

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

odkril Ameriko — leta 1492. Kateri dogodek tega leta je važnejši — odkritje Amerike ali dovoljenje ribniškega krošnjarjenja, pa sami uganite . . .

KNJIŽNIČARSTVO je zelo dobro razvito na dvojezičnem območju soboške in lendavske občine, pove poročilo iz Murske Sobote. Vsekakor pomembno vpliva na jezikovni razvoj ter na ohranjanje in širjenje besednega zaklada. Na imenovanem področju imajo kar osem dvojezičnih knjižnic, ki so dobro založene s slovenskimi in madžarskimi knjigami. Za delovanje knjižnic posebej skrbi oddelek za hungaristiko pri pokrajinski in študijski knjižnici v Murski Soboti. Poleg izposojanja knjig pa knjižnice skrbijo tudi za druge oblike kulture: prirejajo literarne večere, srečanja z avtorji, pravljicne ure za otroke in podobno.

DR. ANTON SLODNJAK je v starosti 84 let umrl v Ljubljani. Vse življenje je posvečal raziskovanju slovenske literarne preteklosti, njenemu vrednotenju in posredovanju v literarno-zgodovinskih pregledih, razpravah in esejih, kakor tudi v biografskih romanih. Kot univerzitetni profesor je predaval na univerzah v Ljubljani, Zagrebu in Frankfurtu. Bil je redni član slovenske in dopisni član jugoslovanske Akademije znanosti in umetnosti ter častni doktor zagrebške univerze.

BAVARSKA PODRUŽNICA "GORENJA" je pred likvidacijo, se glasi poročilo iz Bavarske. Pred tremi leti in pol je hotelo velenjsko podjetje Gorenje, ki se ukvarja z električnimi in elektronskimi aparati, dokazati, da more napraviti uspeh tam, kjer Nemcem ni šlo več. Za približno 20 milijonov nemških mark je kupilo v bankrotu se nahajajoče podjetje Körtling

Electronic v Grassau na Zgornjem Bavarskem. Kljub trudu, da bi stvari izboljšali, so zmanjšali osebje za 300 ljudi in redno dovajali nove fonde — okrog 150 milijonov nemških mark je šlo v zrak! Zdaj pa je grassauski Körtling pred likvidacijo in se bo tako rešil bankrotnega postopka. Tovarno bodo zaprli konec marca, Gorenje se je ob tem obvezalo, da bo preostalih 600 grassauskih delavcev odpravilo zadovoljivo in v sporazumu z bavarsko vlado.

PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE je naslednica Slovenskega planinskega društva, ki je bil ustanovljen pred devetdesetimi leti. V počastitev obletnice je priredila osrednjo proslavo, katere se je udeležilo okrog 600 delegatov raznih planinskih društev.

Slovenska planinska organizacija združuje v 172 planinskih društvih preko sto tisoč članov. Pa pravijo, da članstvo še vedno in stalno narašča, kar potrjuje, da je v Sloveniji planinstvo izredno privlačno in v sodobnem načinu življenja tudi pomembno za zdravje. Po številnih poteh slovenskih planin hodi vsako leto kar okrog dva milijona ljubiteljev višin in naravnega okolja, na uslugo pa jim je 127 planinskih koč, 15 zavetišč in 12 bivakov.

DR. ANDREJU ČOKLU, slovenskemu znanstveniku-biologu, je univerza v Marburgu podelila nagrado iz Sklada nemškega naravoslovca in geografa Alexandra von Humboldta. Prejel jo je za znanstveno proučevanje živčnih celic, ki prenašajo informacijo o zvoku v centralnem živčnem sistemu.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

SI Z NAROČNINO MORDA V ZAOSTANKU?

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

V
S
T
A
L

J
E!

Z BLISKOVITO naglico so se odvijali dogodki velikega tedna za apostole. Prvotnemu razočaranju ob dogodku velikega petka in strahu pred deležem Gospodove usode, se je pridružila novica o praznem grobu. Možgane so jim prešinjali spomini in šele tedaj so razumeli trikratno napoved smrti in vstaje-

nja. Vendar je kljub vsemu živela v njih negotovost, ki se je porajala iz nejasnosti. Nekaterih stvari ni bilo mogoče razumeti, človeška narava pa stremi po razumevanju vsega. In vse to je dajalo dogajanju nekakšen pridih sanj. Prva vest, da je grob prazen, je kakor bomba padla mednje in že tako zmedene misli še bolj razcefrala. Vendar pot h grobu ni bila zaman. Tam je izžarevala božja moč in utrjevala tiste, ki jim je bil Gospod drag, v prepričanju, da je to resnica: **GOSPOD ŽIVI, NI OSTAL MRTEV!** Iz vsega se je počasi strnilo spoznanje, ki se preliva v rodove človeških otrok vseh časov in ožarja z upanjem človeško hitenje.

Kaj rado se nam zgodi, da se sprejeto sporočilo

Božja beseda

Ko je minila sobota, so šle Marija Magdalena in Marija, mati Jakobova, in Saloma dišati k grobu navsezgodaj, ko so odvalil kamen od vhodnega kamna. Ko so v grobu videli, da je kamen odvaljen; bil je namreč silno velik na desni in ogrnjene z belim oblazinjenim. Jezusa iščete, Nazarečana, križanega, ki ga tukaj. Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Toda pojdite, povejte učencem, da videli, kakor vam je rekel.

In šle so ven in zbežale od groba, ker so se bale. Nikomur nič, ker so se bale.

Ko je pa prvega dne v tednu zjutraj prikazal sedem hudih duhov. Nato se je prikazal v drugi podobi dvema izmed učencev. Šla in sporočila ostalim, pa tudi njim, da so ga videla, niso verjeli. Nato se je prikazal v tretji podobi, ko sta šla na deželo. Tudi onadva sta šla in sporočila ostalim, pa tudi njim, da so ga videla, niso verjeli.

Pozneje se je prikazal enajsterim učencem pri mizi; in grajal je njih nevero in trdovratnost, da tistim, ki so ga po vstajenju

sporočila, niso verjeli. In prvi dan v tednu so prišle h grobu navsezgodaj, ko so odvalil kamen od vhodnega kamna. Ko so v grobu videli, da je kamen odvaljen; bil je namreč silno velik na desni in ogrnjene z belim oblazinjenim. Jezusa iščete, Nazarečana, križanega, ki ga tukaj. Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Toda pojdite, povejte učencem, da videli, kakor vam je rekel.

In šle so ven in zbežale od groba, ker so se bale. Nikomur nič, ker so se bale.

Ko je pa prvega dne v tednu zjutraj prikazal sedem hudih duhov. Nato se je prikazal v drugi podobi dvema izmed učencev. Šla in sporočila ostalim, pa tudi njim, da so ga videla, niso verjeli. Nato se je prikazal v tretji podobi, ko sta šla na deželo. Tudi onadva sta šla in sporočila ostalim, pa tudi njim, da so ga videla, niso verjeli.

Pozneje se je prikazal enajsterim učencem pri mizi; in grajal je njih nevero in trdovratnost, da tistim, ki so ga po vstajenju

(Iz evangelija svetega Marka 16, 1 – 14)

vstajenja izvotli in izgubi tisto moč, ki je apostole in učence pognala v svet in jih silila k oznanjevanju. Nad slehernim človekom visi od rojstva kakor Damoklejev meč smrt. Neizogibno in neizprosno jemlje to, kar je človeku najdragocenejše. In v vseh časih je ostajal človek pred njo brez moči: od raja naprej je viselo nad njim prekletstvo, ki ga je živo občutil. Hrepenel je po odrešenju, čakal je božje obljube, ki naj bi obrnila njegovo bolečo usodo.

In Kristus – ne samo, da je dajal upanje vsem spremljevalcem, ampak je dejansko tudi pokazal svojo moč nad največjim sovražnikom človekovega življenja: obujal je mrtve.

Na veliki petek pa je to upanje ugasnilo. Toda ne za dolgo, ampak le toliko, da je v velikonoč-

nem jutru lahko še z večjo silo planilo v čas: **KRISTUS JE VSTAL!** In to vstajenje se ne neha, to vstajenje spreminja temno človekovo usodo v zmago. Ni se več bati izničanja: največji sovražnik našega bivanja je padel – smrti ni več!

To veselo oznanilo je moralo iz src vseh, ki so doživljali odrešenje – moralo je v svet, saj o tem ni bilo mogoče molčati. Naenkrat je kakor verižna reakcija zaplamtelo in ogenj upanja in vere več ne ugasne. Čeprav v srcih posameznikov včasih pojema, čeprav nima v sebi tiste moči in žara, ki bi bivanje spreminjala, pa kljub temu ostaja v srcu spoznanje: moje življenje se ne uniči. . .

Velikonočno veselje bo odmevalo v naših dušah le nekaj časa, marsikaj samo dokler bo na mizi obilje "velikonočnega žegna" in minljivih dobrot. Ob nekaterih ljudeh, ki sami pravijo, da so kristjani, začutimo, da jim je velika noč samo folklora. Ta pa daje le nekaj zemeljskih užitkov, nič globljega in trajnega. Za take kristjane je sporočilo vstajenja zanimivo le tako dolgo, dokler lahko iz njega izsesajo nekaj užitka za svojo "odrešeno" naravo. Podobni so tisti množici, ki je iskala Jezusa takrat, ko so se ob njem v puščavi najedli. Takrat so ga iskali samo zaradi napolnjenih trebuškov. Kako? in Odkod? . . . – to jih ni zanimalo. Sodobni človek žal velikokrat zakoraka po tej poti.

Ko se bo razlegalo veselo sporočilo letošnje velike noči: **KRISTUS JE VSTAL!**, tedaj vedimo: tudi mi bomo vstali. In ko bomo drug drugemu voščili blagoslovljene praznike, ne smemo ostati samo pri teh nekaj dnevih, morda celo samo pri enem. Prevelika moč izhaja iz tega velikonočnega sporočila, da bi ga lahko zaprli v tako majhno kletko časa. Pohiteti mora z nami, obarvati mora našo zemeljsko dejavnost in ji dati novih razsežnosti, ki nas bodo nesluteno osrečile. Kaj je za človeka večjega, kakor prav dejstvo, da njegovo življenje ne izgine, čeprav je podvržen naravnemu zakonu umiranja. Zares osrečujoča je slehernega človeka zavest, da se končno pridružuje tistemu načinu bivanja, ki nam ga je pokazal Kristus. Vsi naši upi se stekajo v velikonočno jutro, ki še vedno ni minilo, ki še vedno preseneča – prav kakor tistikrat apostole. To trajno velikonočno jutro nosi v sebi kal veselja za vse rodove zemlje do zadnjega vstajenja z vsem veseljstvom vred.

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

POROKE

Luciano Cucek, West Ryde, sin Viktorja in Alme r. Samsa, in Sharon Lesley Powell, Carlingford, avstralskega rodu. Priči sta bila Robert Cucek in Natalie Starr — Merrylands, 25. februarja 1983.

Stanislav Kopše, Thornleigh, sin Stanka in Marije r. Rajh, in Majda Šut, hčerka Matija in Viktorije r. Žgajnar. Ženin je iz župnije Štrigova, nevesta iz Ljutomer. Priči sta bila George in Alice Sims. — Merrylands, 26. februarja 1983.

Nadia Maria Cenčič, Merrylands, hčerka Alberta in Pavle r. Gustinčič, in John Russell McCudden, Guildford, sin Johna in Eileen r. Hill. Priči sta bila Ray John Steele in Sonia Bell. — Merrylands, 27. februarja 1983.

VELIKONOČNI SPORED je bil objavljen že v prejšnjih MISLIH in ga ne bom ponavljal. Sicer pa ga boste dobili tudi v velikonočnem RAFAELU. Omenim naj le, da prosimo vse, ki so se v postu posluževali šparovčka "Project Compassion", da ga čimprej vrnejo. Ako želijo potrdilo za povrnitev takse, naj na šparovček napišejo svoje ime in naslov.

MLADINSKA SREČANJA bomo zopet začeli pri Sv. Rafaelu in prvo tako srečanje bo na belo nedeljo,

10. aprila, po maši. Vodil jih bo p. Ciril. Starše naprošamo, naj opozorijo na to mladostnike svoje družine. Na teh sestankih bodo razpravljali za čas doraščanja in za kasnejše življenje koristne zadeve.

VELIKONOČNA ODDAJA na 2EA v priredbi našega verskega središča bo na sam velikonočni praznik, 3. aprila, ob 7:30 zjutraj. To jutro gotovo vključite sprejemnike in sledite oddaji. Njen namen je, da vam prinese velikonočno sporočilo vstalega Zveličarja. — Velika noč je največji praznik cerkvenega leta.

Sploh redno poslušajte vse slovenske oddaje, saj so vam namenjene. Tudi sporočajte vodstvu svoje želje, pripombe, mnenja . . . Žal se premnogi zanimajo za te naše oddaje le v toliko, v kolikor prinašajo obvestila zabav in čestitke — ostali del smatrajo za "mašilo" v izpolnitev nam odmerjenega radijskega časa.

NEWCASTLE ima slovensko mašo na belo nedeljo (10. aprila) ob šestih zvečer v Hamiltonu. Naslednja maša je potem 29. maja. Obakrat je pred mašo tudi prilika za spoved, po maši pa srečanje v dvorani.

CANBERRA ima slovensko mašo na veliko noč (3. aprila) ob šestih zvečer, nato pa zopet 17. aprila ob 11:30. V običajni cerkvi: Red Hill.

WAGGA WAGGA ima slovensko službo božjo v nedeljo 17. aprila ob šestih zvečer v "Mt. Erin", Edmondson Street. Prilika za spoved pred mašo.

BRISBANE ima službo božjo na veliko noč, 3. aprila, ob 11:30 v St. Mary's, South Brisbane. V SURFERS PARADISE pa je slovenska maša prav tako na samo veliko noč (3. aprila) ob sedmih zvečer v cerkvi sv. Vincencija.

WOLLONGONG ima praznično službo božjo na veliko noč (3. aprila) ob peti uri popoldan v Villa Maria kapeli. Naslednja maša bo za materinski dan, na nedeljo 8. maja.

NAŠI POKOJNI

V nedeljo 27. februarja 1983 je v bolnišnici v Ryde izdihnila ADELHEID (HEIDI) SKALA rojena Hindler dne 1. oktobra 1926 v Nemčiji. Leta 1949

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyjskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

se je Münchenu poročila v Cirilom Skala, ki je po rodu iz župnije Semič. V Avstralijo sta prišla mlada zakonca v marcu 1949 na ladji "Mosafari". Pokojna Heidi, kakor so jo klicali znanci, je že nekaj let bolehalo za rakom. Je pa bolezen vdano prenašala in nam bila prelep zgled krščanskega sprejemanja križa. Pri tem ji je pomagalo pogosto prejetanje svetega obhajila. — Pogrebna maša za blago pokojnico je bila opravljena v farni cerkvi v Eppingu v sredo 2. marca, nato smo jo spremili na Northern Suburbs Cemetery, kjer je našla zadnje počivališče v grobu, kamor je bil pred nekaj leti pokopan nenadoma umrl sin Filip. Poleg moža Cirila zapušča pokojnica hčerko Antonijo (32 let), sina Petra (28 let), hčerko Sonjo (20 let) in sina Davida (13 let), kakor tudi sestri Margaret in Lenni ter brata Egona.

Dne 3. marca pozno zvečer je v Prince Alfred bolnišnici v Sydneyu umrl rojak ANGEL BLAŽIČ. Rojen je bil 22. marca 1919 v vasi Omignano pri Salerno v Italiji kot sin Ivana in Marije r. Vidic. Ko mu je bilo šest mesecev, so se starši z njim vrnili v vas Nekovo pri Kanalu. Leta 1951 se je Angel poročil v Danico Vidic in naslednje leto sta na ladji "Nelly" emigrirala v Avstralijo. Pokojnik je bil zaposlen dolga leta pri Electricity Commission of N. S. W., zadnja leta pa ga je mučila neozdravljiva bolezen in je prestal tudi težko operacijo, ki pa ga je le za malo časa postavila spet na noge. Angel se je s prejemom svetega maziljenja in svete Popotnice pripravil na odhod s tega sveta. Pogrebno mašo smo imeli v Marijini cerkvi v Concord (ponede-

ljek 7. marca), nato je sledila upepelitev v Northern Suburbs krematoriju. Že naslednji dan smo položili pepel v blagoslovljenj grob tamkajšnjega pokopališča. Angel zapušča poleg žene Danice in hčerke Margarite (28 let) tudi starejšega brata Jožeta, ki živi z družino v Pheasant Nest, v domovini pa sta še dve sestri.

V četrtek 10. marca okrog četrte jutranje ure je v St. John of God bolnišnici v Burwoodu umrl PAVEL BRCAR. Rojen je bil 17. julija 1935 v vasi Kamne pri Šent Rupertu na Dolenjskem kot sin Pavla in Marije r. Urana. Leta 1966 se je v Ljubljani poročil z Darinko Zavrl. V Avstralijo sta prišla s hčerko Mirjano leta 1970. Najprej so živeli v Blacktownu, zadnja tri leta pa v Blackheath (Blue Mountains). Pavel je bil zelo delaven in podjeten človek, po poklicu gradbenik, dokler se ni lansko leto v septembru oglašila bolezen. Zatekel se je v bolnišnico, kjer pa so mu mogli pomagati le začasno. Nekaj tednov pred smrtjo je prejel tolažila svete Cerkve in tako vdan v božjo voljo odšel s tega sveta. Pogrebna maša je bila opravljena v torek 15. marca v farni cerkvi v Blackheath, grob pa je našel na tamkajšnjem pokopališču. Pokojni zapušča poleg žene in hčerke še brata Ivana, ki živi s svojo družino v Blacktownu, v domovini pa še starše, tri brate in štiri sestere.

Vsem sorodnikom teh naših pokojnih iskreno sožalje. Prosimo Gospoda, naj jim da svoj mir!

Za konec pa še: Vsem rojakom zares blagoslovljene velikonočne praznike!

P. VALERIJAN

"TRETJI DAN BOM VSTAL!" — te Jesusove napovedi Marija ni pozabila; apostoli pa so jo preslišali in bili ob Jezusovi smrti brez upanja.

Marija pa je v žalosti sicer nad prestanim trpljenjem, a vendar v trdnem, vedno bolj rastočem upanju pričakovala vstajenja, dokler ni Jezus v nedeljo zgodaj zjutraj stopil pred njo v poveličanem telesu. Ona je bila prva, ki ga je pozdravila v zmagoviti slavi vstajenja.

Potrpimo v veri, da ima vsak križ, ki nam je naložen, v božji previdnosti ta namen, da nam pomnoži blaženost, poveča veselje v večnosti. Ta vera in upanje vliva v naše zbegane duše tolažbo in moč, da lažje vzdržimo in vztrajamo do konca.

Škof Gregorij Rožman

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$250.— N. N. (Sydney); \$24.— Marjan Lauko; \$20.— Julka Mrčun, Franc Fečkonja; \$18.— Ernest Orel; \$16.— Ivo Leber; \$14.— N. N., Albert Škerlj, Mario Maršič; \$10.— Ivan Smole, Terezija G. Gesmundo; \$9.— Janez Žust, Marta Falež, Janez Škraba, Helena Van de Laak; \$6.— Martin Šušarič, N. N., Janez Robar, Mira Urbanč, Ivan Kovačič; \$5.— N. N., Danica Slavez; \$4.— Frančiška Gramc, Valter Prosenak, Branka Iskra, Katica Dodig, Jožef Rakar, Franc Vodopivec, Andrej Udovič, Alojz Brodnik, Stanko Vatovec, Silvo Mugerli, Janez Primožič, Emil Torbica, Ivan Stajniko, Pavlina Božič, Magda Hreščak, Slavko Habjan, Andrej Pichler, N. N., Marija Oginski, Anton Brumen, Silvo Tomšič, Julijana Mikac, Viktor Matičič, Jože Krušec, Lojzka Jug, Jože Horvat, Olga Tudorovski, Angela Dajko, Mihaela Žafran, Alojz Poklar, Marija Vončina, Vladimir Trampuž, Milka Ponkrac, Ivanka Hrvatina, Roman Zrim, Frančiška Šajn, Ignac Kalister, Slavka Kruh, Jože Golenko, Marija Osolnik, Bela Emberšič, Romana Favier-Zorzut, Justi Mrak, Ivanka Anghel, N. N., Jože Ficko, Marija Habenschuss, Jože Pozvek, Ivanka Kontelj, Jožef Gorup, Jože Matkovič, Ivan Nadoh, Franc Maver, Franc Uršič, Julijana Furlanič, Jože Košorok, Justina Glajnarič, Terezija Iljaš, Alojz Hrast, Albina Konrad, Marija Vravnik, Tine Kramar; \$3.— Anton Gjerek, Rudolf Retelj, Jože Sok, Anton Pašič, Jožef Kocjančič, Ivan Hozjan, Ljubica Pleterski, Joe Belovič, Marija Grl, Marija Medved, Anica Klekar, Izabela Bukarica, Štefan Baligač, Anton Mlinarič; \$2.50 Vinko Jager; \$2.— Matt Cestnik, Slava Maver, Franc

Naši posinovljeni misijonarji, ki delujejo v TOGU, Afrika, vse dobrotnike prav iskreno pozdravljajo in obljublajo, da se jih bodo v velikonočnih dneh posebej spomnili pri svetih mašah. Zahvaljujejo se za darove, ki jih prejemaajo preko MISLI in naših verskih središč. Obenem prosijo, naj bi jim nihče ne pošiljal denarja v pismih, ker ga v Afriki ne morejo zamenjati.

Florence L. Barclay:

Desem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(DESETO POGlavJE: IZPOVED)

Jane zlepa ni jokala, ta večer pa, ko jo je nekdo nagoovoril tako, kot ni več upala, da bi jo kdo še kdaj imenoval, so se iz njenih oči vile tihe solze, ki so ji tekle po rokah, po čipkah na prsih... Njeno skoraj moško zadržanje je bilo premagano, morala je s solzami plačati davek ženi v sebi.

Ob njenih nogah in vse naokrog so ležale raztresene rože...

Kmalu nato je odšla v hišo. Salon je bil živahen. Gostje so se ravno razhajali in so drug drugemu glasno voščili lahko noč. Še po stopnišču so se pogovarjali o načrtih za naslednji dan.

Garth Dalmain je stal pod stopnicami s Paulino Lister in njeno teto.

Ko je Jane stopila v salon, je brž opazila Garthovo vitko postavo. Bil je s hrbtom obrnjen proti njej. Ko je šla čisto blizu mimo njega, se je zdelo, kot da sploh ni opazil njene prisotnosti. Ko pa je v njegovem glasu zaznala nenadno radost, ga je to njenemu srcu spet približalo. Edino ona je vedela, kaj pomeni ta radost in prislunila ji je ter si pri tem nevede položila roko na srce.

»Zelo mi je žal, drage dame,« je dejal Garth, »toda jutri zjutraj res ne morem... Okoli enajste moram po opravkih v vas.«

»Takile sprehodi po vasi so še posebno prijetni, gospod Dalmain,« je pripomnila gosa Parker, »zakaj ne bi vzeli s seboj še mene in Pauline? Niti ene mlekarne še nisva videli, niti enega kmečkega dekleta, ničesar, kar tako živo popisujejo romani iz vašega okolja.«

»Morda bi mu bili v mlekarni odveč,« je šepnila miss Lister malce zlobno.

Dekle je bilo v svoji obleki iz rumenkastega satena naravnost čudovita. Glavo je nosila visoko, vse je izžarovalo čar Američanke. Na sebi ni imela nikakršnega nakita razen venca biserov okoli vratu. Biseri so bili vsi enaki, toda zdelo se je, da na Paulininem vratu kar žarijo.

Vse te mamljive dražesti, ki so skušale osvojiti Gartha, so šle mimo njega in se ustavile šele v Janinih očeh. Jane pa je opazila vsako malenkost na Paulini in

njene lepote še nikoli doslej ni ocenila tako visoko.

»Žal moj obisk nima nikakršne zveze z mlekarjo.« se je branil Garth, »še manj pa s kmečkimi dekletimi. Pač pa imam zmenek z nekim kuštravim paglavcem, čigar lepota je v njegovih čopih rdečkastih las in v njegovem pegastem obrazu.«

Gospa Parkerjeva je hotela še naprej siliti, toda nečakinja jo je odločno prekinila: »Dosti, teta! Nikar ne bodite tečni! Sicer pa smo zaprli pot na stopnišče in gospodična Champion že nekaj časa čaka, da bi mogla naprej.«

Garth se je umaknil in Jane je šla po stopnicah. Ni je niti pogledal, vendar se je Jane zdelo, da je njegov pogled uprt v rob njene obleke, s katerim se ga je dotaknila, ko je šla mimo njega. Ustavila se je ob miss Lister. Vedela je, kakšen učinek bo napravilo kričeče nasprotje med njo in lepo Američanko. Odločno se je z obrazom obrnila proti Garthu: hotela je tako, naj ju opazuje eno ob drugi in potem naj s svojim umetniškim očesom presodi.

Počakala je.

Garthove oči so dolgo časa ostale povešene.

Nato jih je počasi dvignil do čipk na Janinih prsih, nekaj časa z njimi obstal tu, potem jih pa spet povetil.

»Gospodična Champion,« je rekla gospa Parkerjeva,

Šiftar, Slavica Hermes, Jože Vuga, Franc Pečovnik, Ema Žele, Anton Ferfila, Jože Lipeč, Veronika Seljak, Avgust Glavnik, Zdravko Repič, Branka Iskra, Miro Marinčič, Franc Petek, Matilda Frankovič, Pavel Tonkli, Anton Iskra, Franc Mramor, Albina Zitterschlager, Ana Lipovnik, Janez Rogl, Marija Milič, Ivan Štrucel, Janez Jernejčič; \$1.25 Mara Catana; \$1.— Ivanka Tomšič, Alojz Filipič, Marija Oražem, A. Dominko, Miha Matkovič, Jože Bole, Apolin Vouk, Matilda klemen, Maks Korže, Amalija Maljevac, Jurij Moravec, Eric Kogoy, Franc Činč, Slava Frei, Franc Kodrič, Marija Volčič, Milena Georgavski, Alojz Gasparič, Ivan Bole, Ivanka Batagely, Viktorija Gajšek, Ivan Truden, Helena Popovič, Ivan Stanič, Marija Kogovšek, Alojz Drvodol, Anton Konda, Adam Klančič, Jožef Androjna; \$0.50 Marija Uršič.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$150.— C. S.; \$100.— Družina Stariha, N.N., družina Žumer; \$\$\$50.— Amalija Šoštar, N.N., Anica Šajn; \$40.— N.N.; \$30.— Dr. Zvonimir Hribar, Franc Danev, Barica Brodnik (namesto božičnih voščilnih kart prijateljem in znancem); \$20.— N.N., Vinko in Rajko Jager (božični dar), Julka Mrčun, Jože Ficko, Ivan Stajnkó, družina Slavka Jernejčič (namesto velikonočnih voščilnih kart prijateljem in znancem); \$25.— N.N.; \$10.— Roman Uršič, Antonija Sabadin, George Marinovich, T.R.; \$8.— Anton Bavdek; \$6.— N.N., Karel Mezgec; \$5.— družina Boelckey, Marija Laurenčič, Marija Persič; \$2.— Anton Brumen.

MATERI TEREZIJ V INDIJO:

\$100.— N.N. (v dogovoru s sosedo-nevesto, ki ji ničesar ne manjka, namesto poročnega darila); \$50.— Anica Klekar; \$25.— N.N., N.N. (oba za lačne); \$10.— Roman Uršič (za lačne), George Marinovič, Ivanka Študent (za lačne), Alojz Gasperič (za lačne); \$5.— druž. Boelckey, Marija Laurenčič, Franc Šiftar (za lačne); \$4.— Emil Kalčič (za lačne); \$3.— Marija Telich (za lačne otroke); \$2.— Viktorija Gajšek, Fanica Lasič (lačnim namesto rož na grob sestrične).

ZA SLOMŠKOV POSTOPEK:

\$10.— N. N.; \$5.— Anica Smrdel.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Slovenci smo in kristjani. V teh dveh točkah smo eno, ali nas je mnogo skupaj ali pa so le poedine družine in posamezniki. Bog nas je ustvaril Slovence in nas pri sv. krstu sprejel za svoje otroke in ude svoje Cerkve. To dvoje nam ostane. Ako bi kdo tudi skušal zatajiti svoj rod in odpasti od krščanske vere, ne more zbrisati znamenja krsta iz svoje duše in ne predugačiti dejstva, da je rojen iz slovenske korenine.

(Škof G. Rožman)

»boste vi jutri igrali golf z gospodom Dalmainom?«

Jane je zardela kot mak, pa se je brž razjezila sama nase, zakaj je zardela. Jezilo jo je, da so jo vse te neumne okoliščine silile, da se je obnašala proti svojemu pričanju. Kako se vendar Garth drzne tako obnašati! Kaj tako bulji vanjo? Kakor da je na njeni obleki kaj posebnega! Prisilila se je, da se je umirila, potem pa skoraj grobo odgovorila:

»Jutri sploh ne mislim igrati glofa, vi pa najbrž očitno ne morete preživeti jutra drugače, ko da greste na igrišče! Lahko noč gospa Parkerjeva! Sladko spite, gospodična Lister. Lahko noč, Dal!«

(Prihodnjič nadaljevanje)

Doživeti vstajenje se pravi . . .

- ... napisati pismo, ki ga že dolgo odlagam
- ... obiskati človeka, ki name čaka
- ... napraviti prvi korak k spravi
- ... nekemu nekaj podariti
- ... priznati, če sem kaj narobe napravil
- ... prisluhniti drugemu in mu ne vsiljevati svojega mnenja
- ... verjeti, da je spreobrnjenje možno, tudi pri meni

...
...
...

Razmisli, kaj bi lahko dodal svojemu vsakdanu, da bi tudi ti – doživel VSTAJENJE!

**TUDI TO LETO POLET : 8. JUNIJA
MELBOURNE/SYDNEY – LJUBLJANA**

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije:

Iz Melbourn: 8/6/83 ob 09.25 AM

Iz Sydneya : 8/6/83 ob 12.40

Prihod v Ljubljano: 9/6/83 ob 04.55 zjutraj

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
44 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 5733

Urednik me je poklical in vprašal, če sem kaj napisal za MISLI. Obstal sem v veliki zadregi, saj nisem tako hitro računal na novo številko. Komaj pred par dnevi je prispela prejšnja (Seveda s hudo zakasnitvijo tudi zaradi urednikovega obiska Adelaide. Op. ur.) in bi moral spet pisati? Kaj posebnega se medtem pri nas ni zgodilo. Zato naj preko MISLI sporočim vsaj pozdrave in dobre želje za velikonočne praznike vsem Slovincem v Južni Avstraliji in tudi ostalim po naši celini.

Lahko pa povem, da je pri nas vse narobe, kakor je povsod ob selitvi. Naš misijon selimo k novi cerkvi, obenem pa je veliko popravljanja v "novem farovžu". Ob gradnji cerkve smo še vedno tako navdušeni nad zidarskimi deli, da smo se zdaj spravili na župnišče, ki naj res služi svojemu namenu. No, morda bo že drugič kaj več poročati iz Adelaide.

Sprememba je tudi v mašnem urniku: iz tehničnih razlogov bo nedeljska maša odslej ob deseti uri dopoldne. Eno uro pred mašo pa ima mladinski zbor pevsko vajo. Vabimo vse mlade, ki radi pojejo, naj se pridružijo našim pevčkom.

Rojake v Berriju bom v mesecu aprilu obiskal na zadnjo nedeljo. Popoldne ob petih bo slovenska maša v župni cerkvi Naše Gospe od Reke.

Radijski oddaji (na valu 5 EBI FM), ki jo pripravlja versko središče, lahko prisluhnete vsako drugo in zadnjo sredo v mesecu zvečer ob osmih.

P. JANEZ

Op. ur.: Janez, Janez, če bi vsi tako skopo pisarili v MISLI, bi imel naš mesečnik vsaj polovico praznih strani. Zato si bom izposodil poročilo o adelaidskem obisku nadškofa dr. Suštarja in blagoslovitvi nove cerkve, ki ga je p. Ciril napisal za ljubljansko "Družino". Tukaj je celotni članek **Oživiljena Slovenija v Avstraliji (Družina, 13. marca 1983)**, sicer bodo res Slovenci v matični domovini več vedeli o dogodkih med nami kot pa mi v Avstraliji. Žal s sliko adelaidске nove cerkve svete Družine bralcem MISLI ne morem postreči, dokler mi jo Adelaide ne pošlje.

Trije slovenski verski centri delujejo v Avstraliji: v Sydneyu, Melbournu in v Adelaidi in Slovenci so si v vseh treh mestih zgradili svoje cerkve: pred petnajstimi leti cerkev sv. Cirila in Metoda v Melbournu, pred desetimi leti cerkev sv. Rafaela v Sydneyu in letos v Adelaidi.

13. februar 1983 bo ostal Slovincem v Južni Avstraliji dolgo v spominu. To je bil dan blagoslova njihove nove cerkve sv. Družine, dan, ki ga je naredil Go-

spod, blagoslov njihovega dela, njihove prizadevnosti, složnosti: cvet njihove vere. Majhna je skupnost Slovincem v tem mestu, ki je središče vinorodne Avstralije, vendar se zaveda dediščine, ki jo je prejela od svojih mater in očetov: slovensko besedo in vero v Boga. Zgradili so si svoje domove tukaj in zedinili so se, da si bodo zgradili tudi cerkev, ki bo njihova, kjer bodo poslušali božjo besedo v materinem jeziku, peli in molili po slovensko in vse to posredovali svojim otrokom. Ti sicer živijo v drugačnih okoliščinah, čutijo že avstralsko, toda po njihovih žilah se pretaka slovenska kri, še čutijo svoje korenine. Samo nagovorjeni morajo biti.

Slovenci v Adelaidi so bili več let brez svojega duhovnika. Vsaka dva meseca jih je obiskal za en teden p. Bazilij (ali pa p. Stanko. op.ur.) iz Melbournu. Leta 1970 je kupil zemljišče ter staro hišo in z dovoljenjem nadškofije ustvaril slovensko versko središče z namestom, da bo zidal tudi cerkev. Z njegovo pomočjo je p. Filip dokupil zemljišče in hišo na drugi strani ceste. P. Bazilij je tam osnoval slovenski klub (že kar srebrni jubilej je za nami od ustanovnega sestanka, ki smo ga imeli v cerkveni dvorani v Hindmarshu po slovenski maši. Op.ur.), ki si je zgradil svoj dom; nova cerkev je sedaj njegova sosedna.

Leta 1976 je p. Filip Inocenc Ferjan najel anglikansko cerkev, župnišče, prostorno dvorišče in dvorano, ki so jo zaradi lažjega vzdrževanja oddajali adelaidski operi za vaje. P. Filip se je leta 1980 vrnil v ZDA in na njegovo mesto je prišel mladi p. Janez Tretjak. Najprej je pričel prenavljati notranjščino cerkve in zakristije, ko pa enkrat začneš s popravili stare stavbe, se vrstijo v nedogled. Popravljati zgradbo, vlagati vanjo mnogo denarja – in vse to nikoli ne bo naše, je potihem začela računati Janezova gospodarska žilica (kljub temu, da je frančiškan!). O novi cerkvi niti ni upal razmišljati na glas, toda zaupal je svoje misli nekaterim dobrim ljudem in ko je v juliju 1981 govoril s Šentjernejščanom Ivanom Zagorcem, ki je od ustanovitve posvetovalnega odbora slovenskega misijona sv. Družine njegov tajnik, se je začela zamisel udejanjati.

Ivan Zagorc je odšel k arhitektu Michaelu Tillyju, ki je po materi poljskega rodu. Ta je povprašala na ob-

čini po dovoljenju za zidavo cerkve in 17. novembra 1981 so jim dovolili nadaljevati postopek za gradnjo. Medtem pa so se zanimali tudi za druge možnosti. Po nasvetu nekaterih naj bi raje kupili kakšno staro cerkev, ker jih je v mestu dovolj na prodaj. Vendar so uvideli, da so cene previsoke, poslopja dotrajana in potrebna prevelikih popravil. Ostali so pri prvotnih željah, ki so se že spreminjale v načrt. Zemljišče in hiša prek ceste sta namreč dajala možnost razvoja, ki si ga verska skupnost želi, pa tudi posvetovalni odbor, nekakšen župnijski svet, sestavljen iz dvanajstih članov, se je v lanskem januarju odločno zavzel za gradnjo nove slovenske cerkve in postal srce vseh prizadevanj.

Arhitekt je dobil dokončno naročilo in priprave so stekle. Občinski mlinci so premlevali formalnosti, ki so nujne, se razume. Pa še pismo, ki zahteva prepoved gradnje, so dobili. Prebivalci ulice naj bi s protestom dokazali, da ne marajo slovenske cerkve poleg Slovenskega doma. Vendar se je pisec, naše gore list seveda in osamljen – uštel. Nihče ni protestiral, le čas je tekkel. V pismu je bilo veliko neresničnih podatkov o številnih krstih, porokah, pogrebih, pa piknikih, ki bodo kar naprej motili miroljubne sosede. Občina je uvidela, kaj se skriva za pismom, in je 17. aprila 1982 izdala dovoljenje za gradnjo.

Na sam praznik dela, 1. maja lani, so slovesno zasadili prvo lopato za temelj nove cerkve sv. Družine. Dela so stekla in 27. julija je adelaidski pomožni škof Philip Kennedy, velik prijatelj Slovencev, blagoslovil temeljni kamen nove cerkve.

Gradbišče je bilo živo zlasti ob sobotah, ko so prihiteli ljudje in zares sami gradili svojo cerkev. Gotovo bi šlo hitreje, ko bi gradil kakšen podjetnik, toda tako je bilo zares vse njihovo delo. "Rad sem hodil na gradbišče in veliko sem se naučil od teh naših pridnih ljudi," je zatrjeval p. Janez. In zidava cerkve zida – pa še kako! – živo Cerkev. Vzdigujejo se glave, nekaj se tu dogaja, bomo poprijeli . . . Tako raste skupnost, tako se pletejo prijateljske vezi.

V začetku decembra so bila dela na cerkvi končana in pripravljena kot nevesta je čakala na dan blagoslovitve – 13. februar 1983. Preprosta in prijetna, zaradi svojega alpskega sloga pa tako ponosna, je vsekakor poleg Slovenskega doma živa priča slovenskega človeka, ki ima v en sam kratek utrip srca stisnjeno vse: mater, domovino in Boga.

Koliko časa, koliko truda, iznajdljivosti, kulture in vere so vložili ti ljudje v to cerkev! Tone Jesenko, doma blizu Vrhnike, je po lastni zamisli in zamisli p. Janeza skoval oltar, ambon, krstilnik, tabernakelj in kropilnike. Kar vidiš, kako je črpal navdih iz globoke vere in slovenske dediščine. Lojze Pungerčar iz Sentjerneja je iz mahagonijevega lesa naredil klopi, Slavko Ivančič iz okolice Ptuja je mojster barv, pa zidarji z

mojstrom Prekmurcem Štefanom Kolmanom. . . Nemogoče je vse naštet. Koliko rok, koliko zamisli, koliko darov! Bog naj bo njihovo plačilo in božji blagoslov naj jih spremlja v življenju!

V soboto, 12. februarja, je nadškof Šuštar podelil zakrament birme trinajstim fantom in dekletom. Zanjikrat so bili zbrani v stari anglikanski cerkvi, kajti dočakali so dan blagoslovitve njihove lastne cerkve. Naslednji dan, v nedeljo popoldne, je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar ob navzočnosti pomočnega škofa Kennedyja, senatorja Miša Lajovica, visokih predstavnikov zveznih in krajevnih oblasti, vseh petih slovenskih duhovnikov, ki delujejo v Avstraliji, duhovnikov gostov in množice slovenskih kristjanov blagoslovil novo slovensko cerkev sv. Družine v Adelaidi. Praznik, ki ga zlepa ne doživiš in ne pozabiš, dan, ko se še bolj zaveš, kako lepo je biti kristjan, dvakrat praznik, ker daleč od doma čutiš moč, ki jo daje slovenstvo: tvoji bratje in sestre.

"Janez, danes je tvoj dan, danes je vaš dan," sem nekajkrat šepnil Jenezu. Na njegovem obrazu sem bral mnoge skrbi, ki jih je imel. Izza rahlo zatemnjenih očal so se zaiskrile oči in ustnice so oblikovale prijazen nasmeh. Dar tega dneva je bila sreča mnogih. Hvala vam, rojaki v Adelaidi, da ste nam jo pripravili in darovali!

Po maši in zahvali je bilo zares prijetno pri sosedovih, v Slovenskem domu. Lepo srečanje z množico rojakov, dobrote slovenske kuhinje, slovenska pesem mladinskega zbora pod vodstvom Jozeta Šterbenca, ki vsako prvo nedeljo tudi lepša bogoslužje, domači zvoki ansambla "Planika" iz Berrija, srečanje z nadškofom v prisrčnosti našega "Kako ste kaj?" in njegovega "Odkod ste pa vi?" – "Pa pozdravite naše..."

Marsikatero oko se je ta dan od veselja orosilo, ker: "Imam pa rad domovino. Naj bo še tako opotekava in nerazumljiva, njene besede, čeprav tako majhne v primeri z angleščino in francoščino, nemščino in kitajščino, so le duh, ki me preživlja in ohranja. Kadar se pogovarjam s kom, ki pride od tam, pijem moč slovenskega vesoljstva" (Pavle Zidar). In nadškof nam je prinesel vesoljstvo božje ljubezni. Naj nas zdaj preoblikuje in tri slovenske cerkve v Avstraliji naj nas zgradijo!

SLS ob jubileju

Iz Argentine smo prejeli ta dopis s prošnjo za objavo, mi pa objavi dodajamo svoje čestitke k visokemu jubileju. Veliko žilavost dokazuje SLS, da kljub nenaklonjenosti prilik in razdaljam še živi

OB DEVETDESETLETNICI svojega obstoja Slovenska ljudska stranka, kot ena najstarejših krščansko-demokratsko usmerjenih strank v Evropi, čuti dolžnost, da ta jubilej poudari z naslednjo deklaracijo:

SLS je od vsega začetka trdno stala v obrambi narodovih pravic na vsem slovenskem ozemlju. Odtod izvira nesporno dejstvo vodilnega položaja, ki ga je zavzemala v slovenskem političnem dogajanju od leta 1892 dalje. Tudi v času tragične naci-fašistične okupacije in v obdobju komunistične revolucije je SLS ostala zvesta svojim načelom in poslanstvu. Kakor tedaj tako tudi danes še vedno poudarja, da komunistični totalitarni režim izključuje politično svobodo, jo zato zatira, uničuje moralne in narodne vrednote in onemogoča rast našega naroda. Zato je v tem zgodovinskem obdobju njena prva skrb in glavna politična naloga, da se slovenski narod v Republiki Sloveniji reši komunistične tiranije, ter sodeluje v ta namen z vsemi demokratičnimi silami, ki hočejo doseči to osvoboditev tako našemu narodu, kakor tudi drugim narodom Jugoslavije, ki nikdar niso svobodno sprejeli komunistične ideologije in komunistične oblasti.

Slovenci smo se ohranili 1200 let na enem najbolj spornih in nevarnih delov Evrope, na križišču interesov Vzhoda in Zahoda. Po svobodni odločitvi in v duhu **Majniške deklaracije** smo leta 1918 vstopili v državno skupnost s Hrvati in Srbi ter drugimi jugoslovanskimi narodi prepričani, da je bil ta korak rešitev za naš narod.

Ker pa je postalo nerazumevanje za zdrave in pravične odnose med posameznimi narodi v novi državi vedno bolj nevarno, je SLS z dr. Koroščevo **Slovensko deklaracijo 30. decembra 1932**, ki je še danes pomembna, še enkrat pokazala rešilno smer: Slovenci, Hrvati in Srbi naj bi si po svobodnem sporazumu in na demokratični osnovi zgradili državo enakopravnih edinic, katerih ena bi bila Slovenija. Tej Sloveniji naj bi bile priznane: narodna individualnost, ime, zastava, etnična skupnost, finančna samostojnost, politična in kulturna svoboda.

Razvoj v Jugoslaviji pa je šel prav v nasprotno smer in s tem zrahljal temelje državne zgradbe, kar je imelo kot posledico zlom ob sovražnem vdoru leta 1941.

Po vojni in revoluciji je bil sprejet v New Yorku 23. aprila 1954 program SLS, ki je jasen izraz takrat danih možnosti ter predstavlja enega izmed mejnikov

v njenem načelnem stališču. Kakor tedaj tako danes izjavljamo:

slovenski narod sestavljajo Slovenci po rodu, jeziku, narodni zavesti, izročilu, kulturi, mišljenju in hontenju, ne glede na kraj rojstva niti na to, ali žive na svoji zemlji ali v svetu, v okviru sedanje republike ali v drugih državah;

slovenski narod ima po naravnem pravu pravico do svoje države. Zato SLS stremi in dela na tem, da narod to svojo pravico uveljavi in se ves združi v slovenski državi. Posebna in trajna skrb slovenske države naj bo posvečena tistim članom naroda, ki žive zunaj njenih meja;

Slovenija naj bo urejena po krščanskih načelih o pravicah osebe in družine, svobode v družbi, demokracije in socialne pravičnosti; oblika družbenega sožitja naj bo izražena v svobodno izglasovani slovenski ustavi;

slovenski narod naj odloči s splošnim, enakim in tajnim glasovanjem vprašanje vstopa slovenske države v vsako zvezo držav, kadar bi svetovne in evropske razmere ali koristi narodov svetovale tesnejšo povezavo držav za skupno ohranjanje miru, za pospeševanje kulturne rasti in razvoj gospodarstva. Prav tako ohranja tudi neodpovedljivo pravico, da izstopi iz državnih zvez, če se narod za to odloči svobodno in na demokratičen način.

Ob spominu na vse, ki so v teku devetdesetih let s svojim nesebičnim delom in žrtvami pomagali, da se utrdi med slovenskim narodom zgodovinska vloga krščansko-demokratske misli, slovesno izpovedujemo našo neomajno voljo, da postane Slovenija svobodna, samostojna in združena.

Načelnik SLS **Miloš Stare**, Buenos Aires – Podnačelniki: **Dr. Ludvik Puš**, New York – **Dr. Marko Kremžar**, Buenos Aires – **Peter Markeš**, Toronto – **Franjo Sekolec**, London – Glavni tajnik: **Jože Melaher**, Cleveland. – Člani načelstva: Argentina: **Miha Benedičič**, **Janez Brula**, **Dr. Katica Cukjati**, **Janez Dimnik**, **Dr. Tine Debeljak**, **Dr. Jože Dobovšek** st., **Rudolf Hirschegger**, **Dr. Jože Krivec**, **Pavle Rank**, **Rudolf Smersu**, **Božo Stariha**, inž. **Jože Žakelj** – Kanada: **Otmars Mauser** (Toronto) – Španija: inž. **Marjan Magister** (Madrid) – ZDA: **Andrej Perčič** (Gilbert).

Buenos Aires, decembra 1982

AVSTRALIJA postaja dežela ostarelih, nam povedo računi, ki dihajo zaskrbljenost. Ob letu 2000 bo vsak osmi avstralski prebivalec star čez 60 let. Podvojilo se bo tudi število ljudi, ki so stari nad 75 let . . . Časopis je ob tej statistiki zapisal, da premalo mislimo na to in obenem tudi današnjim ostarelim ne priznamo deleža, ki jim v resnici gre. "Današnja družba pričakuje od upokojencev, da se sami bore za svoj obstoj in svoje pravice. To pa je nepravilno in krivično, če pomislimo, da so garali celo življenje. Danes sami za svoje pravice ne morejo niti stavkati, kot to delajo aktivni uslužbenci . . ."

Etnična televizija (kanal 0/28) je napovedala, da bo v kratkem začela redni spored z naslovom "Time of Your Life". Vseboval naj bi odprte razprave o ostarelih, njih težavah, iskanju boljših pogojev za zadovoljno življenje in podobno. Eno je gotovo: veliko zavisi od njih lastnih otrok, kakšno jesen življenja bodo imeli. Mnogi srednje starosti in mlajši grdo pozabljajo, da bodo enkrat ostareli tudi oni . . .

DR. RUDOLF TROFENIK je prejel za zadnji božič eno najvišjih nemških civilnih odlikovanj: križ reda za zasluge s trakom. Podeljeno mu je bilo na predlog bavarskega državnega ministrstva za šolstvo in kulturo za njegovo izredno delavnost kot mednarodnemu založniku in kulturnemu delavcu.

Prejemnik odlikovanja je doktor prava in filozofije. Že od leta 1959 živi v Münchenu v Nemčiji, kjer je ustanovil znanstveno založbo svetovnega ugleda in knjigotrško podjetje, ki oskrbuje z redkimi izdajami vodilne evropske ter ameriške univerze in knjižnice. Katalog učenih zbirk, revij in poedinih knjig založbe Dr. Trofenika, objavljen ob koncu leta 1980, šteje

74 strani, seznam njegovih sodelavcev raznih narodnosti pa navaja preko 200 imen.

Dr. Trofenika se je ob 70-letnici spomnila Nemčija in poleg Slovenije v svetu še marsikateri del sveta, ne pa rodna domovina. Tam še Slovenski biografski leksikon (10. zv. 1981) ni upal napisati o njem vse resnice, da je po odpustu iz službe docenta na ljubljanski univerzi (1946) preživel od 1947 do 1956 težke in krivične zapore . . .

NAJVEČJA sončna elektrarna na svetu je v puščavi Mohawe, v državi Kaliforniji (ZDA). Od 52 hektarov puščave, kjer je urejena elektrarna, je 40 hektarov prekril sistem 1818 ogledal (helioclementov). Vsak helioclement je sestavljen iz dvanajstih rahlo navznoter upognjenih ogledal, ki jih poseben računalnik usmerja naravnost proti soncu, da vsrkajo čim več sončne energije.

AVE MARIA — slovenski mesečnik, ki ga izdajajo za ameriške rojake slovenski frančiškani na ameriških Brezjah (Lemont, Illinois), obhaja letos svoj visoki jubilej. Pred dolgimi 75-imi leti je izšla prva številka in še živi. Kako dolgo še, je vprašanje, ki mu je težko odgovoriti. Naročniki umirajo, novih ni več. . . Ko je sedanji urednik MISLI leta 1956 po petletnem urejanju zapuščal uredništvo AVE MARIJE in se odpravil v Avstralijo, je imela še 4500 naročnikov. Danes jih ima komaj še 1920 — torej manj kot avstralske MISLI. Finančno jo rešuje to, da ima lastno tiskarno na ameriških Brezjah, kjer izhaja.

Vsekakor: AVE MARIJI tudi iz Avstralije iz srca čestitamo in ji želimo, da bi morda le dočakala stoletnico. Zaslužila bi jo, saj je od svojega rojstva pa do danes imela med ameriški rojaki veliko in lepo poslanstvo: mnoge je rešila versko in narodno. Še jo bodo potrebovali.

SLEHERNI TEDEN umre po vsem svetu okoli pol milijona ljudi — posredno ali neposredno — zaradi ka-

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko. Če pridete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654 - 1233

TOUR WORLD INTERNATIONAL, 49 Exhibition Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE

jenja. To so najnovejši podatki Ameriške zdravstvene službe, ki že od leta 1964 raziskuje splošno zdravstveno stanje Amerikancev. Njeno poročilo se glasi: "Zanesljivo je ugotovljeno, da je kajenje cigaret poglaviti vzrok smrti in naši družbi in je zato tudi eden najpomembnejših zdravstvenih problemov našega časa." Kadilci trikrat pogosteje obolijo na srca in kar dvajsetkrat pogosteje za rakom kot nekadilci. A pri tem ne gre le za raka na pljučih ali v grlu. Isto poročilo nikotin upravičeno imenuje "the most used drug" ter ga vzporeja s heroinom in alkoholom. Raziskovalci svarijo tudi pred napačno razlago nekaterih cigaret nih oglasov: "Če oglašujejo, da ima cigareta gotove znamke samo en do pet miligramov tobakove žlindre (tar), se to lahko dvigne pri kajenju na 15 do 20 miligramov, če kadilec globlje in hitreje vleče kot pa preizkusni aparat." Raziskave dokazujejo, da v teku dne osemnajstih ur (spanje je izključeno) preživi kadilec dveh paketov cigaret nič manj kot tri do štiri ure s cigareto v ustih, med prsti ali na pepelniku. Privoščič pa si v tem času okrog 400 vdihljajev dima, med katerimi vdihne do 1000 miligramov tobakove žlindre.

Tobakarji: vredno premisleka, ali ne? Po vseh računih drži primera, da je vsaka cigareta – žebelj v krsto...

LABURISTIČNA STRANKA je po volitvah dne 5. marca, na katerih je liberalna koalicijska vlada izgubila, prevzela posle avstralske federalne vlade. Tako imamo v zadnjih tridesetih letih začetek druge laburistične vlade, ki bo na krmilu države za naslednja tri leta.

Sedanji parlamentarni sedeži so takole razdeljeni:

	Poslanci		Senatorji	
	zdaj	prej	zdaj	prej
ALP	75	52	30	27
LIB/NP	50	73	28	31
Demokrati	---	---	5	5
Neodvisen	---	---	1	1
Skupaj	125		64	

Mnogi volilci mislijo, da so te volitve bile drugačne od vseh prejšnjih. Delavska stranka (A.L.P.) s Hawkom na čelu (prevzel je vodstvo stranke od Haydena isti dan v februarju, ko je Fraser razpisal volitve) so vabili volilce, naj volijo za njihov program, ki obljublja večjo zaposlitev, olajšanje bremen socialno šibkih, urejeno zdravstveno zavarovanje, boljše šolanje in še

marsikaj, kar bo doseči s politiko širokega sporazumevanja.

Frazer se je v svoji kampanji skliceval na sedanji rekord in splošno varčevanje. Spremembe na boljše bi bilo pričakovati, ko se svetovni gospodarski položaj obrne na boljše, ker smo odvisni od svetovnega trga. – Mnogim njegov način zaprtega vladanja ni vzbujal simpatij. Z imenovanji nekaterih ministrov ni imel sreče. Pripisovali so mu bolj govornišvo kot pa namen za večje sodelovanje mladine in ženskega spola, razumevanje za konservacioniste in druge slične skupine. – Deficit je bil v zadnjem zveznem proračunu prenizko predviden, kar pomeni, da je sedanji gospodarski položaj slabši kot so ga ocenili.

Večina volilcev se je torej odločila za alternativo upanja. Upanje ima lahko veliko konstruktivno moč in bo na novih vladnih programih, da upraviči zaupanje, s katerim je bila v vodstvo Avstralije izvoljena druga stranka.

SOVJETSKI TISK je nedavno surovo napadel papeža in ponovili so napad tudi nekateri njegovi pristaši po drugih deželah. Ko so zdaj ob zasedanju škofovske konference poljski škofje pretresali priprave za papežev obisk, so obenem v svojem poročilu izrazili obžalovanje, da je "tisk v nekaterih tujih državah obtožil papeža podtalne dejavnosti ter s tem globoko zalil prepričanje vernikov, ki jim sveti oče pomeni najvišjo moralno avtoriteto". Te obtožbe "so prava škoda za spravo in prijateljstvo med narodi in so napad na svetovni mir, za katerega se Janez Pavel II. neutrudno zavzema". – Od državnih oblasti so poljski škofje zahtevali izpustitev vseh tistih, ki so v zaporu zaradi uvedbe vojnega stanja. "Prihodnosti ni mogoče graditi na sovraštvu, nasilju in željah po maščevanju. Krivice je treba zdraviti z zadoščenjem za trpljenje in odpuščanjem," so napisali ob koncu poročila.

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

kotiček naših mladih

**POZDRAVI SRČNI VAM HITE NAPROTI,
PREDRAGI NADŠKOF NA VAŠI POTI
MED NAS SLOVENCE TU V AVSTRALIJI.**

**POZDRAV ZA VAS NA BILKI VSAKI,
V VSEH ŽARKIH, KI NEBO JIH LIJE,
POZDRAV ZA VAS V VSAKEM CVETU,
KI V NAŠI NOVI DOMOVINI KLIJE!**

**POZDRAV ZA VAS, NE EDEN – TISOČ,
NA USTIH VSEH SLOVENCEV VAŠIH:
KOT OČE, KOT PASTIR NAJBOLJŠI
PRIHAJATE MED NAS – DOBRODOŠLI!**

DRAGI STRIČEK!

Pater Ciril mi je rekel, naj se tudi jaz oglašim v Kotičku. Pa sem se odločila. Povedati ti moram, da sem na sydneyskem letališču kot druga pozdravila gospoda nadškofa, ko je priletel v Avstralijo. Prva ga je pozdravila moja sestra Danica.

Ker si v Kotičku izrazil svojo željo, da bi rad objavil pozdrave, s katerimi smo pričakali gosta iz Slovenije, ti tudi jaz pošiljam pesmico, ki sem jo povedala nadškofu. Pa še sliko ti prilagam, da boš videl, kako sva se srečala in pozdravila. Vesela bom, če jo boš mogel objaviti.

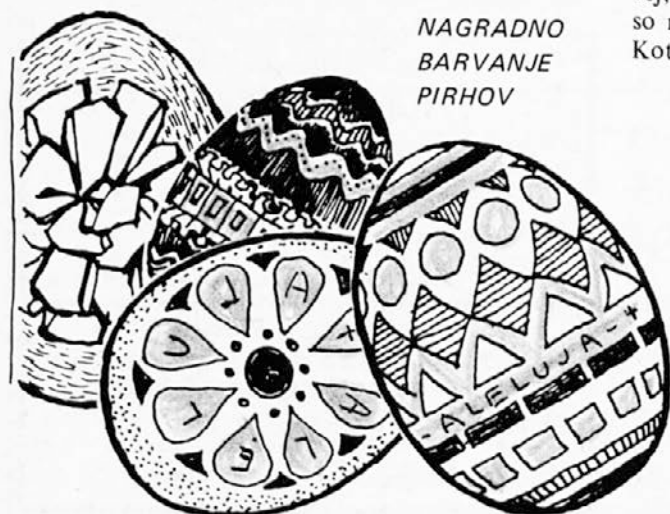
V nedeljo 30. januarja pa me je gospod nadškof birmal. Moja botra je bila Frančiška Grželj. Ne bom nikoli pozabila tega lepega dne.

Prisrčne pozdrave tebi, dragi striček, in seveda tudi vsem, ki radi berejo naš Kotiček! – **Margaret Grželj, 12 let, Berala, N. S. W.**

Seveda sem rad objavil pisemce, pa tudi pozdravno pesmico in seveda sliko, ko si pozdravila nadškofa ob prihodu v Sydney. Vidiš, lepe spomine boš imela na obisk visokega gosta iz Ljubljane. Pa še birmal te je, kot praviš v pismu.

Le še kaj se oglasi! Nič ne čakaj, da te šele pater Ciril nagovori k temu! Pa še svojim prijateljicam povej, da striček težko čaka pisem slovenskih otrok. Kaj so res tako zaspani? Naj se vendar oglasijo v svojem Kotičku! - Lepe pozdrave! – **Striček.**

**NAGRADNO
BARVANJE
PIRHOV**

KOTIČKARJI! Res bi ne bilo lepo, če bi šla letošnja **VELIKA NOČ** mimo nas brez prilike za nagradno barvanje pirhov. Gotovo bi mi zamerili in nehali pisati v Kotiček. Tega pa se bojim, ker ne bi imel rad tele vaše strani prazne. . .

Na delo torej! Štiri pirhe vam ponujam, a vsi so še tako preprosti: barvic potrebujejo, da bodo zaživeli in nam govorili o veselem prazniku vstajenja Gospodovega. Zato le brž barvice v roke. Seveda bo eden izmed umetnikov dobil nagrado – izbirali bomo 12. APRILA, zdaj se pa potrudite in sliko pravočasno pošljite! – **STRİČEK**

BASSENDAN, W. A. — Zelo nas je v Perthu razveselila vest, da pride na obisk v Avstralijo ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Počasčeni smo bili, da je prišel v njegov spored tudi obisk našega oddaljenega Perth. Tukaj nas ni ravno veliko, pa upam, da se bomo zbrali k nadškofovi maši v čim večjem številu. Ko smo pred leti prišli v Avstralijo, se ne bi mogli niti zamisliti, da nas bo kdaj obiskal domači nadpastir . . .

Žalostno vest o smrti gospe Katarine Ilijaš ste že prejeli po njeni hčerki. (Prilagam časopisni izrezek s poročilom.) Za njeno stoletnico, o kateri ste nas tako lepo spomnili v lanski oktobrski številki MISLI, sem jo obiskala. Bila je še vsa vedra in tudi zgovorna. V razgovoru sem jo vprašala, kaj ima rajši: kavo ali čaj. Prav po domače je glasno odgovorila: "Kofe! . . ." Za dan svete Katarine, ko je godovala, sem bila spet pri njej in prinesla sem ji "kofeta". Malo je popila in pokimala, da je dobro. Obiskala sem jo tudi za božične praznike — tedaj pa ni več govorila. Tudi izgledala je zelo utrujena.

Tako nas je torej zapustila naša stoletna mamica. Nagarala se je v dolgem življenju — le naj zdaj počiva v božjem miru! Vsem sorodnikom sožalje! — **Ida Zorich.**

ADELAIDE, S. A. — V Adelaidi smo slovenski priseljenci zaključili lepo dobo naše prisotnosti: z obilico dobre volje smo zgradili lastno cerkev, ki res ni velika, saj velike naša mala skupina ne bi potrebovala, ampak je lepa in domača, nam vsem v ponos. Koliko vzajemnosti in razumevanja smo pokazali v mesecih skupnega dela za naš skupni cilj: **dobiti slovensko svetišče, ki naj nas zares združi v eno družino okrog božjega oltarja.**

Mislil, da nam bo vsem za vedno ostal v spominu prelepi dan otvoritve in blagoslovitve, ko smo imeli v svoji sredi ljubljanskega nadpastirja in slovenskega metropolita, ko so naša srca prekipevala radosti in ponosa in so se solze sreče lesketale v očeh . . .

Ni me sram priznati: tudi svoje srce prištevam k o-stalim. Ko sem po maši v imenu skupnosti moral v cerkvi spregovoriti nekaj besed zahvale, sem komaj krotil besede. V veselju mi ni bilo niti važno, kaj sem imel na papirju pred sabo — besede so same vrele na dan in kar ni jih hotelo biti konca. Danes razumem, da je nemogoče naštetih prav vse in se nikomur zameriti, ko začneš naštevati imena sodelavcev. Prav v tem je namen tega mojega pisanja, ker bi se rad iskreno opravičil vsem tistim, ki sem jih imenoma izpustil, vsekakor pa gotovo vključil v končno skupno zahvalo vsem. Bog ve, da ni bil moj namen komu zmanjšati zaslužen priznanje, kakor Bog tudi edini ve dobro in nepogrešljivo, koliko mu je vsakdo s svojim delom prinesel časti. Kajti njemu v čast smo gradili svetišče in

križem australske slovenije

samo On bo lahko zares pravično razporedil naša imena. Zato lepo prosim, naj nihče ne zameri mojemu človeškemu poskusu, ki očitno ni uspel.

Naj še enkrat poudarim misel ob koncu prvega odstavka: dobili smo svetišče, ki naj nas združi v eno družino božjega ljudstva, v kateri skušamo drug drugega razumeti, pa med sabo tudi potrpeti in si bratsko odpuščati.

Z iskrenimi slovenskimi pozdravi vsem, zlasti pa našemu pastirju p. Janezu ter vsem dobrotnikom in graditeljem naše lepe adelajdske cerkve! — **Danilo Kresevič.**

CARINA (Brisbane), QLD. — Prilagam ime rojakā, ki ga iščejo domači. Objavite ga, prosim, pod rubriko o pogrešanih! Morda ga le kdo bralcev pozna. — Res, koliko je teh "živih mrtvakov" po širni Avstraliji, rojakov, ki se niti materi ne oglašajo več. Žalostno, a resnično. Prav je, da vsaj MISLI koga odkrijejo ter zopet vzpostavijo zvezo med pogrešanim in sorodniki. Vselej seveda najbrž ni uspeha, a poskusiti je vredno.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, **RESEARCH**
Telefon: 437-1868

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovencem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ,
ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

Tudi v Brisbanu smo bili po božiču počaščeni z visokim obiskom iz Rima: med nami je bil Msgr. Frančišek Šegula, glavni pospeševatelj (postulator) za Slomškov proces proglasitve blaženim oz. svetnikom. Ob asistenci dr. Mikula je za nas tudi opravil sveto daritev. Kljub nepričakovanemu prihodu med nas se je preko telefonskih žic hitro razširila novica in udeležba pri maši je bila še kar zadovoljljiva. Zbrali smo se potem seveda tudi v sprejemnici prostorov Vincencijeve konference in ob dobrotah naših slovenskih žena malo pokramljali o tem in onem. Kljub temu, da je Monsignor Šegula že precej desetletij od doma in govori druge jezike, mu slovenščina lepo teče. Da je iz zelene Štajerske doma, pa njegov veseli značaj ne more skriti. Radi smo ga poslušali, ko nam je razlagal, kako teče delo za Slomškov proces. Omenjal je tudi Baragov proces, kateremu dam osebno prednost pred Slomškom. Vsekakor: oba sta naše gore lista in vredna oltarna kandidata.

Ko to pišem, se pripravljamo še za višji obisk: med nas bo prišel ljubljanski nadškof dr. Šuštar. Tako duhovno kot narodno potrebujemo od časa do časa takihle injekcij. Tudi Kraljičina dežela mu kliče veseló dobrodošlico! — Janez Primožič.

MORWELL, VIC. — Ob smrti naše drage mame ANE KRUŠEC, ki je odšla k Bogu po plačilo v letošnjem januarju, naj se preko MISLI iskreno zahvalimo

vsem prijateljem in znancem, ki so nam v dnevih žalosti kakor koli pomagali. Posebna zahvala vsem, ki so mamó spremili na njeni zadnji poti in Bog povrni tistim, ki so se udeležili molitve rožnega venca pri nas na domu za pokoj njene duše. Tudi v bodoče drage mame ne pozabimo v svojih molitvah! — Jože Krušec in družina.

OTTOWAY (Adel.), S. A. — Ker MISLI zbirajo razne podatke za kroniko slovenskega izseljenstva v Avstraliji, tudi Matico mrtvih, Vam pošiljam izrezek iz adelajdskega časopisa (Advertiser, 24. januarja 1983), kjer sem zasledil slovensko ime in našel sledeče podatke:

BADAVNIK MIRKO se je rodil 11. novembra 1924 v vasi Robadje v Sloveniji, kakor pravi osmrtnica. V seznamu krajev Jugoslavije je vas Robadje omenjena v občini Čakovec, bivša občina in župnija Štrigova, ki zdaj pripada Hrvški. Pod predvojno Jugoslavijo je vas nekaj časa res spadala v Slovenijo in prav tako kot bivša občina in župnija Štrigova. Na starih zemljevidih je omenjena kot Robadija. Pa so že takrat v stari Jugoslaviji bili zaradi kraja mali prepipi, bodisi politični in tudi cerkvenj (med mariborsko škofijo in zagrebsko nadškofijo). Prebivalci so mešanici: eni se imajo za Hrvate, drugi za Slovence. Kot se vidi iz osmrtnice, je bil pokojni Slovenec.

Mirko Badavnik je umrl v Royal Adelaide Hospitalu.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo, vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:
V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

svže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

tal-u zaradi raka dne 23. januarja letos. Dne 27. janu-
arja so bili njegovi zemski ostanki kremirani v krema-
toriju adelaidskega pokopališča Enfield.

S pokojnikovo ženo sem govoril po telefonu. Je po
rodu Angležinja. Spoznala in poročila sta se v Angliji,
leta 1962 pa iz Anglije emigrirala v Avstralijo, kjer sta
živela v Elizabeth Field, na periferiji Adelaide. Kaj je
bil po poklicu, nisem mogel ugotoviti, kakor tudi ne,
ali ga je kdo tukajšnjih Slovincem sploh poznal. Po
vsem videzu ni bil povezan vsa leta niti s slovensko
organizacijo niti z verskim središčem.

Pokojnik zapušča poleg žene Katarine tudi sina Pe-
tra. Lepo je od nje, da v osmrtnici naproša znanca, naj
namesto cvetja na grob raje darujejo ustanovi za razi-
skavanje rakove bolezni.

Morda bodo ti podatki pomagali točnosti naše Ma-
tice pokojnih. Z iskrenimi slovenskimi pozdravi! —
Dr. Stanislav Frank.

Lepo se Vam zahvaljujem za sporočilo. Želel bi, da
bi mi tudi od drugih krajev poročali o pokojnih roja-
kih. Tako bi bila naša Matica mrtvih gotovo popolnej-
ša. Enako bi želel tudi poročil o krstih in porokah, ki
zlasti iz oddaljenih manjših naselbin običajno ne pri-
dejo v MISLI, ker pač nihče ne poroča. — Urednik.

MANJIMUP, W. A. — Novembrska številka MISLI
z Matico mrtvih me je spomnila, da v njej še ni mojega
pokojnega moža. Čisto sem pozabila sporočiti njego-
vo smrt. — Moj mož JOŽEF RIJAVEC nas je zapustil
dne 10. junija 1982 v 77 letu starosti. Rojen je bil v
Trnovem pri Gorici. Bil je dolgoletni naročnik MI-
SLI, ki jih je rad prebiral. Zdaj, prosim, da spremenite
ime in mesečnik pošiljajte name, pokojnega Jožefa
pa vpišite — četudi z zakasnitvijo — v Matico mrtvih.
Bog Vam povrni! — Štefanija Rijavec.

Za sporočilo — četudi je zakasnelo in žalostne vse-
bine, se Vam najlepše zahvaljujem. Iskreno sožalje
uredništva in uprave MISLI. — Urednik.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred
obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV.
izdelujemo pa tudi
ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

Rešitev KRIŽANKE prejšnje številke:

Vodoravno: 1. platnice; 7. Romano; 9. Kopitar;
11. ki; 13. krt; 14. ptica; 16. rad; 17. are; 18. atlas;
19. nor; 20. as; 21. ulivati; 25. okraši; 27. kastrola.
— Navpično: 1. pek; 2. tri; 3. notica; 4. ima; 5. car;
6. en; 8. okras; 10. Peter; 12. itd.; 13. krava; 14. pro-
so; 15. ateist; 17. Ana; 21. ura; 22. las; 23. vir;
24. Ida; 26. K(oroška) K(ronika).

Rešitev so poslali: Elka Pirnat, Zalika Svenšek, Slo-
venske sestre Slomškovega doma, Vinko Jager, Jože
Grilj, Lidija Čušin, Marija Oražem, Ivan Lapuh, Albi-
na Konrad, Marija Vravnik, Amalija Kucler, Stanko
Aster-Stater, Zorka Persič, Francka Anžin in Marija
Špilar. — Žreb se je nasmehnil ALBINI KONRAD.

Delavca nosita cement s tovornjaka v skladišče.

"Lenuh leni, samo po eno vrečo nosiš! . . ."

"Lenuh si ti, ker se ti ne ljubi hoditi dvakrat!"

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Ivanka Žabkar:

BESEDNICA Z UGANKO:

1. - - - - -
2. - - - - -
3. - - - - -
4. - - - - -
5. - - - - -
6. - - - - -
7. - - - - -
8. - - - - -
9. - - - - -

V s t a v i besede, ki pomenijo: 1. predvelikonočna doba cerkvenega leta (dve besedi); 2. glavna pobožnost predvelikonočne dobe (dve besedi); 3. beseda nakazuje duhovnika v eni najegovih poklicnih aktivnosti; 4. skesani grešnik; 5. zunanji izraz notranje vernosti; 6. beseda že sama pove, da stoji na grobu; 7. čudež, s katerim je Jezus posebej potrdil svoje božanstvo in svoj božji nauk; 8. eden izmed naslovov, ki jih dajemo Jezusu; 9. eden velikih praznikov v cerkvenem koledarju (dve besedi).

Če si vstavil v Besednico pravilne besede, ti morajo črke na pikicah (...) — seveda pravilno sestavljene v dve besedi — povedati, kaj o veliki noči simbolično predstavlja Kristusa.

Rešitev pošljite do 9. aprila na uredništvo!

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je JOŽE NOVAK. Prevalje na Koroškem so menda njegov domači kraj. Že osemanjst let se ni oglašil domačim. Nedavno mu je umrla mati, do zadnjega v skrbeh za pogrešanega sina. Kdor bi vedel za njega ali kaj se mu je morda zgodilo, naj prosim javi na uredništvo MISLI, ali pa na naslov Franca Čuleka, 45 Blackman Cres., Macquarie, 2614, A. C. T.

Kaj pa MIRKO BENULIČ — ga kdo pozna? Doma je iz Podgrada in pred leti je bil v Canberri, kjer se je tudi ponesrečil. Okrog osem let se ni oglašil domačim in mama je v velikih skrbeh za sina. Javite uredništvu MISLI, če kaj veste o pogrešanem.

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

TUDI SKOZI STISNJENE ZOBE SE DA ZBIJATI SALE . . .

(Temu se smejejo v Sloveniji
pa se dajmo še mi!)

+ Doslej smo govorili o lepši prihodnosti, kaže pa, da bomo odslej govorili o lepši preteklosti.

+ Iz vrste načel je lahko narediti verigo.

+ O lepši prihodnosti mi nekateri zadnje čase pripovedujejo tako zasanjano otožno, kot bi govorili o časih, ki se ne bodo nikdar več vrnili.

+ Preberem v časopisu. Lepo piše: "Pred zakonom vsi enaki." Če je to novo stališče, ga podpiram. Čeprav mi zveni nekoliko preveč revolucionarno. Z ozirom na izkušnje.

+ Rad ima dobro obveščene podrejene — takšne, ki se strinjajo z njegovimi stališči.

+ Otrokom revolucije še vedno pripovedujemo pravljice.

+ Neki Slovenec je hotel iti v tujino. Na meji je dal le pol pologa: 2500 dinarjev namesto 5000. Carinik: "Kako, da hočete dati samo pol pologa?" Dobil je odgovor: "Ker se ne mislim vrniti."

+ Pa še eno o kraškem kmetu, ki so mu davek zelo zvišali. Šel se je pritožiti v Ljubljano. Poslali so v Beograd. Tam je vprašal visokega uradnika, zakaj so mu vendar davek tako zvišali. Odgovor: "Ker smo na Zahodu tako zelo zadolženi." je sprožil tale razgovor:

"Če bi prodali mojo kmetijo, ali bi lahko poplačali dolg?"

"Kaj šel!" se je zasmel uradnik.

"In če bi prodali ves Kras?"

"Tisto vaše kamenje je malo vredno."

"Kaj pa, če bi prodali vso Slovenijo?" je kmet povpraševal dalje.

"Ja, to bi pa menda že nekako zadostovalo."

"Takole naredite — pa nikomur tega ne povejte! prodajte Slovenijo Zahodu, pa se boste vi rešili dolga, gov, mi pa vas!"

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana stane 4.– dol., broširana 3.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjžica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjižici je 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana v Avstraliji) stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov najnovejšega molitvenika, ki je izšel lani v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih ali temnomodrih trdih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju fantov, ki so gradili Snowy Mountains projekt, napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE ORCHARD – Dore Sluga, povojni emigrant, v angleščini opisuje doživljanje vojne in revolucije v Sloveniji ter povojno begunsko pot mladega fanta v svet. Vredno branje tu rojenim slovenskega rodu. – Cena 6.– dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW – Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent – bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. – Cena 9.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla je v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino v času revolucije in razmišljanja o komunizmu. – Cena 6.– dol.

MOHORJEVKE 1983: CELOVŠKE 14.–, **GORIŠKE** pa 16.– dolarjev.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. 1) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosežih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. – Cena 18.– dolarjev.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!